

Dokkedal Idrætsforening

I. F. VAGTEN

JUBILÆUMSSKRIFT

20. april 1987

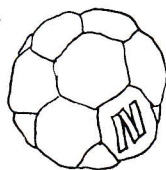
Indholdsfortegnelse:

SIDE

2	ANNONCER
3	FORORD
4	FODBOLDHISTORIEN
12	FORENINGENS FORMÆND
12	FØRSTE BESTYRELSE
12	ÅRET'S DIF'ER
12	ÆRESMEDLEMMER
14	PENGEMARKEDET
16	BENDT CHRISTENSEN BERETTER
19	EN TRÆNINGSAFTEN
19	"VAGTENS" BANER OG KLUBHUS GENNEM ÅRENE
22	KLUBBENS HERREFODBOLDTRÆNERE
22	UDDRAG AF PROTOKOL
24	SANG FRA 1941
25	JENS D. KJELDSSENS TILBAGEBLIK
25	STØTTEFORENINGEN
26	HÅNDBOLD
28	GYMNASTIK
28	SINNE KJELDSSEN FORTÆLLER OM GYMNASTIK
30	BADMINTON
30	SMA ERINDRINGER
31	POKALFODBOLD
33	DAMEFODBOLD
39	VAGTPOSTEN
42	25 ÅRS JUBILÆUM
43	REVV OG DILLETANT
47	EN TRÆNINGSAFTEN MARTS 1987
48	KLUBBENS DAMEFODBOLDTRÆNERE
48	UNGDOMSSAMARBEJDE MED MOU
49	3 ÅRGANGE AF UNGDOMMEN I "VAGTEN"
50	REJSER OG BESØG FRA UDLANDET
51	INDENDØRS FODBOLD
53	FRA SVENSKEKAMPEN I 1939

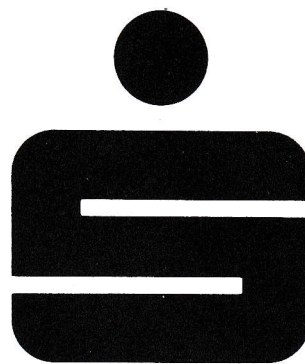
Nykredit
bruger
hovedet...

Nykredit
den nye danske kreditforening

Nykredit
den nye danske kreditforening

Boulevarden 43
9100 Aalborg
Tlf. 08 12 38 77

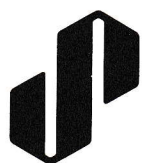

Service Sparekassen
Få råd som aldrig før.

Mou Sparekasse

Aalborgvej 2, Mou
9280 Storvorde

**Spring over
pengeproblemerne
få en Budgetkonto
med Betalingsservice
i Provinsbanken**

Provinsbanken

FORORD

I anledning af at I. F. "Vagten" fylder 50 år den 20.4.87 vil vi gerne fejre det på forskellig vis, bl.a. med en reception den 25.4. og med udgivelsen af dette skrift, som skulle give et bredt billede af hvad der er sket i de første 50 år.

Jeg vil gerne sige tak til dem der har haft det store arbejde med at samle stof til dette skrift, og til alle dem der har stillet deres viden og billeder m.m. til rådighed og håber at det vil minde mange om alle de år vi har haft i denne klub.

Til sidst vil jeg ønske klubben og dens medlemmer mange gode år fremover.

Dokkedal Idrætsforening
Formand Bruno Pedersen

*Bestyrelsen klar til 50 års jubilæum.
Bagest fra venstre: Bruno Pedersen, Niels Nørgård,
Villy Nielsen, Bernhard Antonsen.
Siddende: Karsten Henriksen, Henrik Bjørn, Birgitte
Nielsen.*

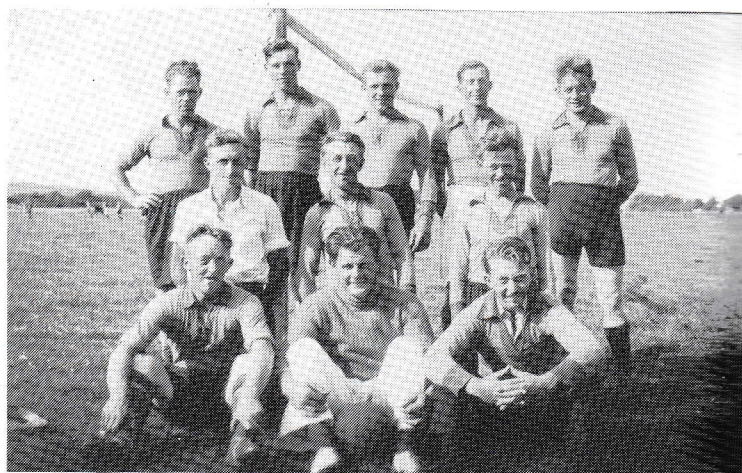
FODBOLDHISTORIEN

Fodboldspillet startede i Dokkedal i tyverne, Lyngby Jensen var flyttet til byen i 1926 og var meget interesseret i fodbold, og var drivkraften når der skulle stilles hold til de forskellige stævner man dengang deltog i. I 1937 blev "Vagten" stiftet ved en sammenlægning af ungdomsforeningen og sportsforeningen og man tilmeldte straks et hold i J.B.U.'s B-række.

På billedet fra 1938 ses bagest fra venstre: Hans Flou, Lyngby Jensen, Christian Jensen, Jens Kristiansen, Marinus Kronborg, Sigurd Andersen, Børge Olsen, Anton Andersen, Otto Jensen, Karl Nielsen og Theodor Borup.

Bagest fra venstre: Lyngby Jensen, Carl Villadsen, Anton Andersen, Emil Frost, Marinus Kronborg, Per Flou, Christian Jensen, Otto Jensen, Theodor Borup, Holger Pedersen og Sigurd Andersen.

Nogen egentlig træner havde man ikke de første år, men når der blev trænet, var det blandt andet under ledelse af Lyngby Jensen, Arnold Hansen der havde spillet på Brønderslevs mesterrækkehold, Arne Holt fra Aalborg, der som politibetjent var gemt for tyskerne under krigen på Egense Kloster og Teglgården i Dokkedal, og en lærer Jensen fra Vejgård.

I 1947-48 var der dog ikke spillere nok til et seniorhold, så nogle af spillerne deltog i disse år i Mou, det var Ejner Jensen, Karl Nielsen, Børge Nielsen, Knud Larsen, Otto Jensen, Kresten Jensen og Anton Andersen.

På billedet fra Mou Stadion ses bagest fra venstre: Viggo Knudsen, Egon Grimm, Jens Bjerg, Kresten Jensen, Anton Andersen, Jens D. Kjeldsen, Peter Larsen, Børge Nielsen, Otto Jensen, Knud Larsen, Gunnar Madsen og målmand Søren Kragelund.

Man havde dog stadigvæk et juniorhold tilmeldt i J.B.U. og i 1949 var der igen spillere nok til et seniorhold. Fra starten i 1937 og frem til 1954 var man ikke mindre end 6 gange kredsvindere, men dengang skulle man jo spille oprykningsskampe mod andre kredsvindere og i disse kampe havde holdet ikke det fornødne held, før det endelig i 1954 blev til oprykning til A-rækken.

Holdet fra 1954 i følgende opstilling bagest fra venstre: Kresten Jensen, Børge Nielsen, Aage Christensen, Ejner Jensen, Svend Åge Pedersen, Poul Lyngby, Lyngby Jensen, Willy Rasmussen, Otto Jensen, Knud Sørensen, Erling Lyngby, Jens Kjeldsen og Knud Larsen.

Holdet blev dengang omtalt som husmandsholdet, efter det berømte husmandshold fra Borup, det var i de år man byggede statshusmandsbrugene i Lille Vildmose. I 1955 havde Mou glemt at tilmelde juniorhold, og 5-6 spillere fra Mou spillede så i Dokkedal, det var et stærkt juniorhold som blev nr. 2 i sin kreds efter Kongerslev, der var det eneste hold man tabte til. Holdet vandt blandt mange store sejre, over Gudumholm med 24 - 0.

I 1956 var holdet ligeså stærkt spillende og blev amtsmestre. Efter i semifinalen at have vundet 6-2 over Romdrup-Klarup blev Hals i finalen besejret 3-2 af de dygtige Dokkedal-juniorer.

Dokkedals Junior Amtsmestre
fra 1956 set bagest fra ven-
stre:
Orla Antonsen, Poul Nielsen,
Egon Henriksen, Tommy Jensen,
Frank Bøgh, Svend Erik Bech,
Hans Andersen, Hans Hansen,
John Jacobsen, Andreas Nielsen
og Ole Pedersen.

Mellem spillerne fra Mou var Niels Clausen og Ricard Antonsen og disse to fortsatte i Dokkedal i 1956 som seniorer sammen med Poul Erik Andersen på førsteholdet. Det blev starten på "guldaldertiden" i Dokkedal. I årene efter kom flere dygtige unge spillere til byen. I disse år hvor begge Dokkedals købmænd havde to kommissær hver, var det nærmest en betingelse for at blive ansat, at de kunne spille fodbold. Det var spillere som Egon Henriksen, Vagn Christensen, brødrene Poul Erik og Hans Ove Andersen, der begge endte som divisionsspillere i Viborg, Carl Åge Rasmussen og Poul Nielsen.

I 1956 blev der lavet om på rækkerne og Dokkedal spillede så i serie 4. I 1958 endte holdet på en delt førsteplads sammen med Øster Sundby. Øster Sundby var storfavorit i omkampen, som skulle spilles på Mou Stadion, trods det var det halve Dokkedal mødt op for at overvære kampen, og de fik en herlig dag, hvor alting gik i olie for Dokkedal. Øster Sundbys centerhalf, en meget dygtig men lidt ældre spiller, havde været så letsindig at sige, at den hvalp til Poul Erik skulle han nok holde, men der havde han taget munden for fuld, for inden længe spurtede Poul Erik forbi ham idet han råbte, lidt respektløst måske, kom så bessefar, hvorefter han løb ned og scorede.

Efter yderligere 2 scoringer af henholdsvis Poul Erik Andersen og Ricard Antonsen var halvløbsstillingen

3-0. I anden halvleg lavede Øster Sundbys bache selvmål. Et straffespark begået af en Dokkedal forsvarer ændrede stillingen til 4-1 før Orla Orla Antonsen i kampens sidste minut scorede til slutresultatet 5-1, og Dokkedal var dermed i serie 3. Holdet havde ikke haft nogen egentlig træner, men i 1959 blev Arne Holt ansat og var træner de næste 2 år, begge år var holdet tæt på oprykning, men formåede ikke at komme videre.

INDELING AF RØKKER.

Da I.F. "Vagten" blev stiftet i 1937 var opbygningen af serier anderledes end den vi kender i dag.

Dengang var der ikke noget der hed serie 1 eller serie 6. Holdene var opdelt i rækker, og der var hold til at opdele i 3 rækker, med B som det laveste, derefter kom A-rækken og som den fornemste række var mellemrækken. Efterhånden som der blev flere hold blev det nødvendigt at udvide rækkerne, og i 1956-57 gik man over til det nuværende system, med opdeling i serier. Den laveste serie var dog serie 4. Man udvidede så efterhånden som turneringen blev mere omfattende, til også at omfatte serie 5 og serie 6.

Dokkedals oprykkere til serie 3 bagest fra venstre:

Orla Antonsen, Ejner Jensen, Poul Erik Andersen, Svend Åge Pedersen, Ricard Antonsen, Hans Andersen, Børge Nielsen, Niels Clausen, Vagn Christensen, Andreas Nielsen og Hans Jørgen Rolandsen.

Drengehold fra sidst i halvtredserne fotograferet på Dokkedal Stadion.

Hans Ove Andersen, Ole Andersen, Tonny Børghlum, Per Huus, Bruno Bøgh, Kaj Sørensen, Robert Adamsen, Tommy Jacobsen, Bjarne Flou, Kaj Pedersen og Jens Chr. Høsum.

I 1961-62 var man uden fast træner igen, og trods placeringer i den bedste halvdel af serie 3, var det ligesom om der var lidt opløsningstendenser at spore. Man blev så på vinterens generalforsamling enige om, at nu skulle man igen have fat i en træner. Det blev Bendt Christensen fra Aalborg, klubben fik fat i, et heldigt valg, for nu gik det igen fremad. Efter en strålende sæson rykkede Dokkedal op i serie 2 med en målscore på 102-35 og 39 point. Holdet vandt blandt andet 10-0 over både Suldrup og Kongerslev.

Så skulle der spilles unionskampe, og i den første kamp mødte holdet Strandby som efter en drabelig kamp blev besejret med 6-4. I næste kamp mødte man A.F.C. fra Aalborg. Der var et frygteligt vejr med storm og hagl. A.F.C. havde medvind i første halvleg, og havde store chancer som dog ikke resulterede i mål, hvorimod Hans Ove Andersen trods den stridende modvind bragte Dokkedal foran 1-0 på et drønende langskud, det var stillingen ved pausen. I anden halvlegs første kvarter scorede Dokkedal yderligere 3 mål, og så var modstanderen knækket. Dokkedals målmand Carl Åge Rasmussen begyndte at spille med ude i marken og scorede et mål. Fire spillere, 2 fra hvert hold forlod banen fordi de frøs. Egon Henriksen der spillede back, blev topscorer med 2 mål, endvidere scorede Orla Antonsen, Frank Bøgh og Svend Åge Pedersen, så sejren blev på 7-0. Så var holdet i semifinalen om det jyske mesterskab, og næste modstander var Roslev fra Salling. Her kom Dokkedal straks foran 1-0 på mål af Svend Åge Pedersen, men desværre blev samme spiller kort efter skadet, og Roslev som var et virkeligt velspillende hold vandt kampen 6-1.

Bendt Christensen fortsatte som træner til og med 1969, og det var gode år, selv

om det flere gange var tæt på nedrykning, men dengang var Dokkedal kendt for at have en god slutspurt efter en dårlig forårssæson. Et enkelt år var det dog kun en protest der reddede holdet fra nedrykning.

Skal vi trække nogle resultater frem fra denne periode, så blev holdet i sin første sæson i serie 2 placeret på tredjepladsen. I 1965 vandt holdet 9-0 over AaB og 12-1 over Åbybro. I 1967 12-3 over Nørager, i den kamp lavede Orla Antonsen 8 mål, desuden blev Aalborg Freja besejret med 7-1. I 1968 hvor holdet reddede sig på en protest blev det til et nederlag på 3-8 til Farsø. I 1969 kneb det også, efter 17 kampe havde holdet kun 10 point, men så blev den berømte slutspurt sat ind, og de sidste 5 kampe blev vundet med fejende flot spil.

I 1970 havde Ernst Nøhr overtaget træningen, men efter forårsturneringen havde serie 2 kun opnået 6 point.

Ernst Nøhr bad om at blive løst fra kontrakten, og Ricard Antonsen overtog på spillernes opfordring træningen. Det gik bedre om efteråret, men da man mødte Gistrup i den sidste kamp, var stillingen således at holdet skulle vinde for at bevare pladsen i serie 2, og da Gistrup vandt med to mål mod et, var Dokkedal nu i serie 3. Som et plaster på såret rykkede serie 6 op i serie 5. I 1971-72 var Frits Villadsen træner, og holdet klarede at holde sig i serie 3. I 1972 måtte man dog ud i omkamp mod Bælum på Vårst Stadion. Denne kamp vandt Dokkedal med 3-0.

Førsteholdet under ledelse af træner Frits Villadsen, 1971.

Bagest fra venstre: træner Frits Villadsen, Kai Nielsen, Poul Nielsen, Jens Rosenberg, Peter Eriksen, Robert Adamsen, Ib Kjeldsen, Orla Antonsen, Hans Andersen, Orla Larsen, Gert Christensen og Jørn Laursen.

Så overtog Bendt Christensen igen træningen. Denne gang kom han til at virke for klubben i 5 år, så Bendt Christensen har ialt trænet fodboldspillere i Dokkedal i 12 år.

I 1974 kunne holdet ikke længere klare sig i serie 3, og måtte rykke ud med kun 10 point. Den sidste kamp mod Gundersted blev tabt så stort som 1-10.

To årgange af Dokkedals andetholdskæmpere.

På øverste billede ses bagest fra venstre:

Jens Pedersen, Torben Christensen, Orla Larsen, Egon Henriksen, Benny Kristensen, Lyngby Jensen, Hans Andersen, Svend Åge Pedersen, Karsten Henriksen, Henrik Bjørn, Poul Bøgh og Børge Thomsen.

På nederste billede ses bagest fra venstre:

Træner Ruben Penthin, William Erstvang, Lasse Anderson, Evald Adamsen, Børge Thomsen, Karsten Henriksen, Hans Andersen, Poul Nielsen, Finn Frost, Orla Antonsen, Bruno Pedersen, Svend Åge Hejlesen og Peter Eriksen.

I 1977 rykkede andeholdet igen ned i serie 6.

I 1978 overtog Holger Hansen træningen, men bad efter den første turneringskamp om at blive løst fra kontrakten af personlige grunde. Ricard overtog træningen resten af året.

I 1979 hed træneren Ruben Penthin, og han skulle også have stået for træningen året efter, men da han som befalingsmand ved hæren blev beordret til København, trådte Ricard til igen i 1980.

Så i 1981 var Niels Peder Josefsen træner, og dette år rykkede serie 6 igen op i serie 5.

Dokkedals førstehold 1981, set bagest fra venstre: Børge Thomsen, Niels Nørgård, Jens Jørgen Lassen, Per Larsen, Jan Jensen, Ole Larsen, Jørn Lauersen, Kai Nielsen, Kurt Nielsen, træner Niels Peder Josefsen og Ricard Antonsen.

I 1982 var Jørgen Hansen fra Nørre Kongerslev ansat som træner, og det blev dette år til nedrykning til serie 5 for førsteholdet, medens andeholdet klarede sig fint i serie 5.

I 1983 overtog Jørgen Jensen fra Kongerslev træningen, og førsteholdet rykkede igen op i serie 4, dog først efter omkamp på Blenstrup Stadion mod R.O.V., som blev besejret 2-1. Jens Jørgen Lassen scorede begge Dokkedals mål.

Derimod måtte andeholdet igen ned i serie 6.

Jørgen Jensen fortsatte i 1984, men måtte desværre rykke ned igen med førsteholdet.

I 1985 og 1986 har Poul Bohn fra Aalborg stået for træningen. Første år lå serie 5 i starten af turneringen i toppen af kredsen, men så gik det lidt i stå, og holdet kom i nedrykningsfare, men klarede dog skærene. 1986 havde holdet en elendig forårssæson, medens det til gengæld gik godt i efteråret, så holdet formåede at blive i serie 5.

Her i 1987 står Jørgen Hansen fra Nørre Kongerslev igen i spidsen for seniorerne, hvor der for første gang i mange år er pæn tilgang af flere unge spillere af egen avl. Så lad os håbe at jubilæumsåret også vil blive et godt fodboldår for "Vagten".

Førsteholdet 1982 bagest fra venstre:
 Holdleder Orla Antonsen, Kim Christensen, Erik Bendsen,
 Henrik Bjørn, Jan Jensen, Per Larsen, Kurt Nielsen, spil-
 lende træner Jørgen Hansen, Allan Thomsen, Jens Jørgen
 Lassen, Bruno Pedersen, Niels Nørgård og Gert Christensen.

På billedet fra oprykningskampen på Blenstrup Stadion
 ses bagest fra venstre:
 Bo Christensen, Jan Jensen, Kai Nielsen, Niels Christian
 Nielsen, Allan Thomsen, skadede Kurt Nielsen, Ricard An-
 tonsen, Jens Jørgen Lassen, Gert Christensen, Per Larsen,
 Jørgen Jensen, Henrik Bjørn, målmand Bruno Pedersen og
 Knud Erik Lassen.

Foreningens formænd

20-04-1937	Johannes Rasmussen
20-01-1940	Hans Flou
08-01-1942	Arnold Hansen
16-08-1942	Lyngby Jensen
01-08-1944	Thorkild Christensen
12-01-1946	Kresten Jensen
23-03-1954	Thorkild Christensen
24-01-1955	Kresten Jensen
24-08-1960	Verner Pedersen
21-01-1961	Ejner Jensen
26-01-1963	Peter Hejlesen
21-01-1978	Bruno Pedersen
05-09-1983	Kurt H. M. Nielsen
18-01-1986	Bruno Pedersen

Første bestyrelse

Johannes Rasmussen	Elmer Haslund	Holger Pedersen	
Sigurd Andersen	Anton Nielsen	Jens Huus	Lyngby Jensen

ÅRETS DIF'er

Lisbeth Thomsen	1983
Orla Antonsen	1984
Karsten Henriksen	1985
Svend Åge Hejlesen	1986

ÆRESMEDLEMMER

Lyngby Jensen	Kresten Jensen	Peter Hejlesen
---------------	----------------	----------------

Vel fortjent retræte efter 38 år som frivillig leder

DOKKEDAL: Med 38 års bestyrelsesarbejde bag sig har Peter Hejlesen, Dokkedal, indføjet et vægtigt kapitel i Idrætsforeningen Vagten's historie. Forleden, da Vagten holdt generalforsamling, trak han sig tilbage, og i den anledning var der fortjent hyldelse og udnævnelse til æresmedlem til Peter Hejlesen.

Gennem hele sin periode i bestyrelsen har Hejlesen varetager kassererjobbet, og i 15 år, fra 1963 til 1978, tillige hvervet som formand for idrætsforeningen.

Når han nu har valgt at lade sig »pensionere«, er det såmænd ikke fordi han er blevet træt af de mange år som frivillig og ulønnet leder, men ganske simpelt fordi, der er kommet unge til, som godt vil lave et stykke arbejde i ledelsen. Og dem vil Peter Hejlesen ikke stå i vejen. Der skal fornyelse til, og han fornemmer, at det er folk med den rette indstilling, han nu er blevet efterfulgt af.

Idrætsforeningen Vagten er fra 1937, og Hejlesen var blandt initiativtagerne til den. Han kom dog ikke i bestyrelsen før 1942, men han husker, hvorledes det begyndte:

— I byen var der en ungdomsforening som hed Vagten. Da man så ville starte en fodboldklub, besluttede man at sammenlægge de to foreninger, og den fik navnet Idrætsforeningen Vagten, siger Peter Hejlesen.

Han husker også baggrunden for det lidt specielle navn Vagten.

— Det højeste punkt på Mulbjergene hedder Vagten, og det er et gammelt generalstabsmærke. Under 2. verdenskrig gik der en soldat på vagt deroppe, og der var tradition for, at det var en god fodboldspiller, som var medlem af foreningen i Dokkedal. Men allerede før, for mange år tilbage, var Mulbjergene hjemsted for en vagt. Det var den gang, de store sildestimer hvert år gav anledning til et stort fiskeri, og da var det brugt, at man fra den højeste tinde havde en på vagt til at holde øje med sildestimerne.

Idrætsforeningen måtte i sin spæde start leje sig jord at spille på hos en landmand, men kort efter fik man sin egen bane, nu betegnet som den gamle træningsbane ved klubhuset. Ikke før sidst i 50'erne fik den aflastning i form af en opvisningsbane,

som ligger 500 meter væk. Den opfylder imidlertid ikke de mål, der nu stilles til fodboldbaner, hvorpå der skal spilles turneringskampe, så derfor er der for tiden planlægning af en udvidelse i gang, enten i form af en ny bane, eller ved en udvidelse af kampbanen.

Peter Hejlesen husker også det første klubhus, man byggede. Det var i 1956, siden har man fået nyt i 1973, og nu taler man så småt om at udvide dette, til gavn for de cirka 100 aktive medlemmer, som Vagten tæller.

Rent sportsligt går det pænt for klubben. I fjor vandt man således samtlige tre kommunemesterskaber for seniorer. Men i turneringen under Jydsk Boldspil Union er Vagten i serie fire, og Hejlesen mindes endnu de tider, da man spillede i serie to.

Fodbold for kvinder er også kommet til, og her kan Vagten prale af at have et serie to hold, som er meget dygtig.

Peter Hejlesen — var med til at grundlægge Idrætsforeningen Vagten i Dokkedal for 43 år siden.

Når Peter Hejlesen nu har forladt bestyrelsen, betyder det ikke, at han har forladt foreningen. Han varetager fortsat hvervet som klubbens kampfordeler, og man kan være forvisset om, at når Vagten's førstehold spiller på hjemmebane, er Peter Hejlesen blandt den trofaste skare, der kigger på. Man slipper ikke fra den ene dag til den anden noget, man har haft med at gøre i 38 år.

Dokkedals førstehold 1959, bagest fra venstre: Egon Henriksen, Ricard Antonsen, Poul Erik Andersen, Svend Åge Pedersen, Erik Andersen, formand Kresten Jensen, Hans Andersen, Vagn Christensen, Niels Clausen, Børge Nielsen, Andreas Nielsen og Hans Jørgen Rolandsen.

Pengemarkedet

At drive en idrætsforening koster jo penge, og hvordan skaffer man så dem?. I det følgende vil vi beskæftige os lidt med de aktiviteter man gennem 50 år har udfoldet, for at få økonomien til at hænge sammen. Baller var i mange år en af de store indtægtskilder. Førhen var "Vagten" ene om at holde bal 1. juledag, så der var altid fuldt hus.

Efter krigen og op gennem halvtredserne var der jo de berømte baller på bakken, hvor opimod 500 mennesker mødte op på de gode dage.

Kigger vi i protokollen ser vi også at der i "Vagtens" første leveår ofte blev lagt amerikanske lotterier ud hos købmændene. En årlig bazar på kroen var også førhen med til at skaffe penge til foreningens drift.

Så må vi heller ikke glemme fastelavnsbåden, en gammel tradition som stammer helt tilbage fra den tid hvor der var fiskeriforening i Egense og Dokkedal.

Den skik førte ungdomsforeningen videre og efter krigen var det så idrætsforeningen der kørte rundt i Dokkedal og omegn og spillede og sang for folk der til gengæld altid har været flinke til at spytte i raslebøsserne.

En fastelavnsbåd fra dengang båden var af træ og besætningen af jern.

En fastelavnsbåd fra nyere tid.

I halvtredserne døde denne skik ud, men blev taget op igen først i halvfjerdserne og har siden været et kærkomment supplement til foreningens drift.

Så har man 2 gange holdt indsamling af gl. jern, papir, flasker og affekter til loppemarked, og begge gange gav det mange penge til de to klubhusudvidelser.

FINT SALG AF LOPPE-EFFEKTER ★ Idrætsforeningen Vagten, Dokkedal, havde fint salg, da klubhuset holdt basar og loppemarked på Dokkedal stadion. Der var mange besøgende, og formanden, Bruno Pedersen, ventede, at anstrengelserne giver et pænt overskud. På lørdag holder man en rask slutspurt, hvor man håber at få solgt de sidste ting. Her har Per Robert Flou netop fundet sig den skindhue, han længe har savnet, forklarer den dygtige sælger Lis Nielsen ham.

I 1979 investerede klubben i et 170 m² stort telt, som foruden at blive brugt ved egne arrangementer også lejes ud, og især på grund af stor velvillighed fra vognmanden i Egense, og en flok raske gutter som rejser og tager teltet ned, har det givet foreningen mange penge i kassen.

Igennem mange år var ugentlige andespil, som blev afholdt sammen med borgerforeningen, også på programmet, men denne aktivitet gav til sidst underskud og blev derfor droppet.

En årlig idrætsuge har også altid været en god indtægtskilde.

Rottetekongen Cibrino optræder foran teltet ved en idrætsuge i Dokkedal.

Børnefesterne fra førhen hedder nu om dage havfest og er en tredages fest som "Vagten" og borgerforeningen arrangerer i fællesskab. På programmet er blandt andet ringridning og revy. Revy har der været helt tilbage i tyverne, dengang var det Laust Nielsen fra Høstemark der var forfatter. Han blev senere afløst af Hans Flou.

Endelig har der været spillet dilettant, sidste gang var i 1958.

Stemningsbillede fra idrætsuge.

Bendt Christensen beretter:

En aften for cirka 20-25 år siden, vel nærmest de femogtyve år, var jeg ude i hallen ved Østre Allé, og var dommer i et indedefodboldstævne.

Efter et stykke tid på banen, opdagede jeg, at der sad et par unge mennesker og holdt øje med mig.

De var for unge til at være bedømmere, så jeg gik efterhånden og lurede på hvorfor jeg havde deres udelte opmærksomhed. Nå tænkte jeg når det nu er slut med fodbolden, kan du jo gå hen og spørge dem ad. Det blev nu ikke nødvendigt, de kom af sig selv.

De præsenterede sig som værende Orla Antonsen og Carl Åge Rasmussen fra Dokkedal, de fortalte, at de manglede en fodboldtræner i klubben, og de havde tænkt sig, at det hverv skulle jeg overtage.

Det var et dårligt valgt tidspunkt. For det første havde jeg været træner nede i Als, og det var ikke ligefrem en oplevelse, jeg så tilbage på med glæde, for det andet, havde jeg haft en mængde indendørsfodbold som dommer, så fodbold hang mig, på det tidspunkt langt ud af halsen. De fik et klart og bestemt nej tak.

De var nu ikke sådan at jage væk. De spurgte om ikke de måtte komme igen om et par dage, når jeg havde fået det lidt på afstand.

Det fik de lov til, men svaret blev det samme. De kom så igen en uge senere, så jeg tænkte, nu stiller du nogle skrappe betingelser, og så er du helt ude af det. Det kom jeg nu ikke, for de gik ind på det hele, så jeg blev træner i Dokkedal. Det kom til at vare 12 år. I første omgang 7 år, og senere efter et par års afbrydelse igen i 5 år.

Lad det være sagt straks, det kom jeg aldrig til at fortryde, jo nogle enkelte gange, men det har sin forklaring.

En af de betingelser jeg forlangte, var at blive hentet og bragt i bil. Ingen problem vi har en mand Svend Åge Pedersen her i Aalborg, og det ordner han. Det gjorde han også med brask og bram, det var noget af en gal mand i en bil. Sol, regn, blæst, tåge, sne og is, han kørte næsten aldrig under 120 km i timen. At det gik godt, må jo nok tilskrives nogle højere magter.

Vi kom så i gang med træningen, og jeg fandt hurtigt ud af, at her var nogen, der ville noget. Jo hårdere træningen var, jo bedre. De gik i hvert fald ikke til side for noget af det jeg bød dem, og tro mig, ind imellem var jeg hård ved dem. Nå de nåede jo også det mål de havde sat sig, nemlig at rykke fra serie 3 til serie 2. Vi kunne også nemt have spillet os op i serie 1. Vi blev nummer 3 i den første sæson i serie 2, men kunne sagtens have vundet kredsen, hvis de havde været rigtig interesseret, men det var lige som om de var tilfredse med det de havde nået.

Det var nemlig et godt hold, der var virkelig gode boldspillere. Jeg kan nævne Hans Ove Andersen, Ricard Antonsen, Orla Antonsen, Vagn Christensen og Svend Åge Pedersen, det var folk der kunne noget med en fodbold. Omkring disse var der nogle fightere som Niels Clausen, Frank Bøgh, Egon Henriksen, Robert Adamsen, Poul Nielsen samt Gunnar og Hans (jeg har glemt deres efternavne), de kunne nu også godt spille bold. Der var også en målmand Carl Åge Rasmussen, han kunne et og andet mellem de stænger, som andre ikke kunne. Jeg skylder at sige, at de førstnævnte heller ikke var tabt bag af en vogn, når der skulle fightes.

På et hold er der altid nogle typer, der skiller sig ud fra de andre. En af disse var Hans, forstået på den måde, at sagde man til ham, nu skal du gøre sådan og sådan, så gjorde han det.

Jeg husker engang, jeg sagde til ham, den der store venstre wing (han hed Jørgen og var fra Kongerslev) ham skal du bare give en ordentlig og regulær tur, så kommer han ikke mere. Jeg skal love for, at han fik tur, han røg ud over sidelinien og blev liggende og jamrede sig. Nu kendte jeg ham lidt, så jeg gik hen til ham og sagde, hold nu op med den piven, og hev ham op at stå, du har jo bare mistet luften, rakte hans arme i vejret og bukkede ham sammen. Han skreg som en vild, det viste sig, at han havde brækket et par ribben.

Jeg sagde så til Hans : "Tag det roligt mand". Hans gloede bare på mig og svarede,

Dokkedals oprykkerhold til serie 2, fotograferet på Dokkedal Stadion før den første unionskamp mod Strandby. Bagest fra venstre ses: Ricard Antonsen, Hans Ove Andersen, Orla Antonsen, Svend Åge Pedersen, Frank Bøgh, træner Bendt Christensen, Gunnar Pedersen, Vagn Christensen, Niels Clausen, Hans Andersen, Carl Åge Rasmussen og Egon Henriksen.

at det da var mig der havde givet ham besked på det.

Der var andre såsom Egon og Svend Åge, de var meget talende, både mod- og medspillere og især dommere fik deres syndere belyst.

De var engang kommet ned på andeholdet, de havde ikke trænet så flittigt.

Der gik ikke længe inden de var røget uklar med dommeren, så først blev Egon vist ud, og ikke længe efter røg Svend Åge samme vej, det vil sige, på vej ud af banen vendte han om, gik hen til dommeren og sagde: "Mig kan du ikke vise ud, jeg er anfører for holdet". Han snakkede op ad vægge og ned ad stolper, det endte med at dommeren råbte, hold op, hold op, du bliver inde.

Så skete der noget, ind kom Egon styrtende. "Dommer, dommer, jeg er viceanfører, mig kan du heller ikke vise ud", men den hoppede dommeren dog ikke på, så ud måtte Egon igen.

Som sagt spille fodbold kunne de, det kunne også ses på resultaterne. Den første halvsæson 11 kampe og 21 point, en uafgjort kamp ellers lutter sejre, deraf nogle på 8-1 og 10-1, så lave mål kunne de også. Den anden halvdel var knap så overbevisende, hvis jeg husker rigtig tabte vi 2 og spillede 1 uafgjort. Vi spillede den sidste kamp i Astrup, hvor vi fik tingene sat på plads ved at vinde 4-1.

Så gik det hjemad til Dokkedal i en forfærdelig fart, og ind kørte vi i byen med alle tudehorn i bilerne igang. Ingen var i tvivl om, at her kom serie 2.

Vi spillede så et par kredskampe, hvoraf jeg især husker den mod et Aalborgehold der hed A.F.C. De havde en træner jeg havde spillet sammen med i Aalborg Freja, en overlegen og hidsig krabat, der ikke regnede os for noget.

Det var nu mere en vandpantomime end en fodboldkamp, det regnede og regnede og det meste af banen stod under vand.

Min kone Gurli, der også var let fængelig, fulgte Dokkedals gøren og laden med i-ver, og på en eller anden måde var hun og A.F.C.'s træner Carl Viggo kommet til at stå ved siden af hinanden. Det varede dog ikke længe, for pludselig så jeg Gurli rulle paraplyen sammen, og begynde at hamre Carl Viggo nogen over nakken med paraplyen. Han flygtede rædselsslagen op af banen med Gurli efter sig, et syn for Guder. At det virkelig regnede ses deraf, at da kampen sluttede var der 6 mand tilbage fra Dokkedal og hos A.F.C. 4, resten var gået i dækning. Jeg tror vi vandt 6-0. Dokkedal holdt sig i serie 2 i seks år, og det var en stor præstation.

Et billede fra da Bendt anden gang var træner i Dokkedal, bagest fra venstre: Borgmester Poul F. Christensen, Kurt Nielsen, Robert Adamsen, Lasse Anderson, Gert Christensen, træner Bendt Christensen, Torben Christensen, Orla Antonsen, Tage Sørensen, Ricard Antonsen, Ruben Hald, Bruno Pedersen (med vunden kommunepokal), Poul Nielsen og Kurt Borup.

Anden gang overtog jeg igen et serie 3-hold, men denne gang gik det desværre den anden vej ned i serie 4. Det var absolut ikke fordi det var noget dårligt hold, de spillede meget godt fodbold, men de manglede heldet, det er nok den store forskel på top og bund. Topholdet får mål på de løse chancer og har heldet, bundholdet får ingenting, vi tabte mange kampe med et mål fordi vi ikke kunne få bolden ind over stregen.

Der er fostret mange talenter i Dokkedal, et af de største var vel nok Kai Nielsen. Han skal lige have en hilsen med på vejen, fordi han fik mig lokket ud i det her skriveri.

Kai lavede mange store numre på banen, men havde den fejl, at efter sådan et stort nummer, stillede han sig op på banen og tog sig en blund.

En dag, efter at han havde taget sig en stor dribletur, stillede han sig op midt på banen, nærmest på et ben, og faldt i staver. Jeg gav et brøl fra mig: "Kai du sover" råbte jeg. Det var nok hans største præstation til dato, han hoppede på det ene ben næsten 1 1/2 meter op i luften, så forskrækket blev han. Han holdt sig vågen resten af kampen.

Til slut vil jeg håbe, at klubben vil bestå i mange år endnu, og at det vil begynde at gå fremad igen.

En tak til samtlige spillere og ledere, jeg har været i kontakt med, også fordi man i klubben aldrig har givet træneren skylden for at det gik galt, det vidner jo også om ledernes og spillernes format.

Som sagt en tak for mange festlige og fornøjelige timer med mange gyldne minder, som jeg tit tænker tilbage på.

Bendt Christensen

En træningsaften

En tirsdag aften i efteråret 1963 kl. 18.30 begynder spillerne at indfinde sig, nogen til fods, nogle kommer på cykel og atter andre kommer i bil. Snakken går lystigt om mange ting.

Sidste gang dem fra Aalborg kørte hjem fra træning var Bendt så uheldig at glemme at han havde 4 gear i bilen, han kunne ikke forstå hvorfor han ikke rigtig kunne få den op i fart skønt den larmede som en kampvogn, det må han høre en del for. I aften er Svend Åge kørende med spillerne fra Aalborg og har på vejen mellem Mou og Dokkedal overhalet en ældre bilist højre om, så Vagn spekulerer på at tage rutebilen hjem. Det er halvmørkt da træningen starter, og først går det løs med konditionstræning. Bendt er hård, næste år skal vi gerne spille i serie 2, så der skal bestilles noget. Vi har ikke noget lysanlæg, men man kan godt løbe selv om det er mørkt. Siden skal der så spilles på 2 mål, og det kan vi ikke klare i mørke så vi stiller en bil op i hvert hjørne af banen, lader den gå i tomgang og tænder lyset. Det er ikke verdens bedste lysanlæg, kommer man til at kikke ind i en af lygterne forsvinder bolden nemt for en, men pyt med det, vi har det bedste lysanlæg i 8 kilometers omkreds.

Så er træningen slut, nu er det om at komme først i bad, medens der er vand i hannerne, måske endda varmt vand hvis der er vand nok til at gasvandvarmeren kan tænde.

Så spredes spillerne igen for alle vinde, men først efter at have hjulpet med at skubbe to af bilerne igang. Det tærer på batteriet at virke oplysende for to hele fodboldhold.

Gutterne fra Aalborg skal lige omkring kroen for at få et slaw kort, så Vagn glemmer alt om rutebilen og håber på at Svend Åge ikke kører rally på hjemvejen.

»VAGTENS« baner og klubhus gennem årene...

I Dokkedal har man i tidens løb haft baner en del forskellige steder. De første mange år rundt omkring, hvor man kunne låne en mark at spille på.

Der har været spillet oppe på bakken, bag gården som nu tilhører Henrik Nielsen. På Ejner Haslunds mark, overfor Ernst Haslund. Nedenfor Guldhøj ud mod havet har der også været fodboldbane. Så har der været spillet på Peter Søndergårds mark, imellem banen i hullet og Kystvejen.

I 1937 da "Vagten" blev stiftet spillede man på Remissen.

I 1940 havde kommunen købt areal til sportsplads bag skolen, og i 1942 blev banen anlagt, men resultatet var så dårligt at bestyrelsen måtte købe 50 kg frø samt køre en del muld på banen.

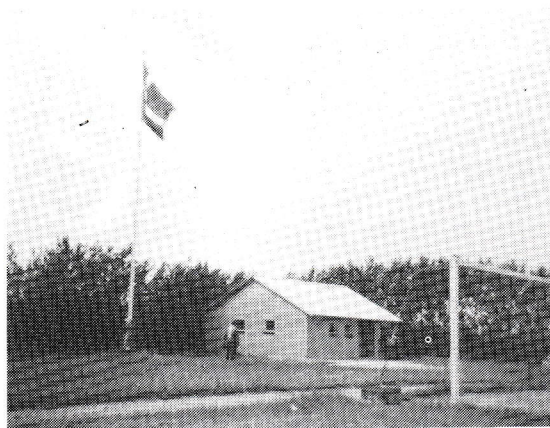
I 1942 var de første planer om klubhus fremme, men der skal gå mange år endnu før "Vagten" får foden under eget bord.

Den 8.8.1943 er den nye bane så endelig færdig, og bliver indviet ved et stævne, hvor blandt andet Mou og Kongerslev er indbudt. Banen var dog åbenbart stadigvæk for dårlig for i 1953 kan man i protokollen læse. Efter 6 år og 4 ansøgninger har man af kommunen fået bevilliget 60 læs jord af 4 1/2 m³. Medens banen bliver lagt om spilles der igen på Peter Søndergårds mark, og omklædningen foregår i Ejvind Haslunds baghus. I 1954 bliver banen genindviet, og der spilles blandt andet en kamp mellem sognerådet og et hold bestående af byens borgere.

I 1955 er klubbens planer om eget hus endelig klar til at blive ført ud i livet. Der er lånt 3.000,- kr. af D.I.F. og sognerådet yder 1.000,- kr. i støtte til byggeriet. Der er problemer med at få huset færdigt, det skulle jo bygges af frivillig arbejdskraft. Så i 1956 beslutter bestyrelsen at betale murerne Erik Andersen, Karl Nielsen og Henning Andersen 500,- kr. til deling, for at få byggeriet færdigt. I 1958 ansøger "Vagten" D.D.S.G. & I. om et rentefri lån på 1.000,- kr., for at få de sidste småting færdige.

I 1963 får "Vagten" anlagt bane i "hullet" og spiller så turneringskampe dernede. I 1972 er huset ikke mere tidsvarende, og på generalforsamlingen besluttet det, at der skal bygges om og udvides, udgifterne bliver beregnet til 65.234 kr., men arbejdet bliver mere omfattende end først bestemt, og dermed også dyrere, men ved en vældig indsats på alle fronter, blandt andet et kæmpestort loppemarked, indsamling af jern, pengegaver fra borgerne i Dokkedal og endda fra nogle af nabobyerne, har "Vagten" ved indvielsen af huset den 22 og 23-9-1973 kr. 14.000 i overskud, som kan sættes ind på en konto, som ikke må røres før 1979.

I 1975 søges der om tilladelse til at få en bane anlagt i skoven ved siden af træningsbanen, men klubben får afslag. Bestyrelsen opgiver dog ikke planerne, og efter flere møder med kommunalbestyrelsen gennem årene, foreslår byrødderne pludselig selv, i 1979, at tage trærødderne op og lave bane netop der hvor "Vagten" hele tiden har ønsket det. Samtidig med anlæggelsen af den nye bane, gennemføres en ny udvidelse af klubhuset, igen med frivillig arbejdskraft, og efter en ny stor arbejdsindsats kan "Vagten" igen holde indvielse og reception den 17-4-1981, hvor huset, der nu er på 335 m², vises frem. I dag kan "Vagten" glæde sig over et smukt og naturskønt anlæg, der giver de bedste rammer om sporten i Dokkedal, som man kan ønske sig.

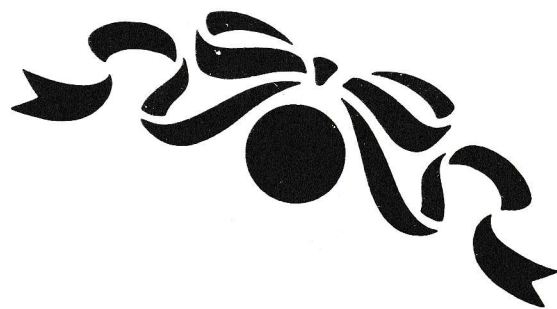
"Vagtens" klubhus fra 1958

Klubhusbyggeri i 1972.

Det færdige klubhus i 1973.

Frivillige har forbedret idrætsklubs faciliteter

DOKKEDAL: Ved idrætsforeningens standerhejsning kunne formanden, Bruno Petersen, byde velkommen til 30 af klubbens medlemmer, træneren af damefodboldholdet, Ruben Tenthin, Aalborg, og den nyansatte træner for herreseniorholdet, Niels Peter Josephsen, der har spillet i Aalborg Freja.

Ved den efterfølgende generalforsamling omtalte Bruno Petersen i sin beretning idrætsforeningens aktiviteter i 1980. Klubbens faciliteter er stærkt forbedret, blandt andet ved, at man har indlagt telefon i klubhuset, og udvidet dette med 144 kvadratmeter til 330 kvadratmeter. Derved har man fået nyt køkken med forrådsrum, et depotrum for sportsrekvisitter og to toiletter. Denne forbedring har været mulig takket være frivilligt arbejde fra bestyrelsen og andre medlemmer. Især i de sidste 14 dage har der været arbejdet på højtryk hver aften for at blive færdig til standerhejsningen. Man havde håbet på et kontant tilskud fra Sejlflod kommune til dette byggeri, men det blev ikke bevilget. Dog fik foreningen

kommunegaranti på selve byggelånet på 170.000 kr. Kommunen har også anlagt en ny boldbane i plantagen, nord for den gamle bane. Denne bane har man kæmpet for i mange år, og man har holdt et par borgermøder om spørgsmålet.

Kassereren, Birgitte Nielsen, aflagde beretning om regnskabet. I 1980 har man haft et underskud på ca. 2000 kr. Det skyldes hovedsageligt, at man har købt en telt-dug til 13.000 kr. I idrætsugen og ved andre lejligheder bruges denne dug til at udvide foreningens store telt.

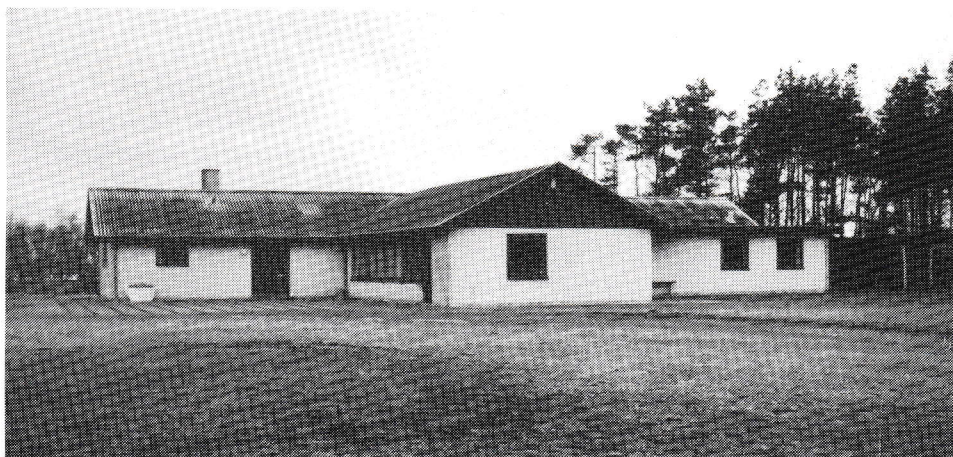
Foreningen har ca. 125 medlemmer. Der er ingen løsgæld.

Også rent sportsligt er der grund til at glæde sig over det forløbne år. Klubben havde et enkelt pigefodboldhold til landsmesterskaberne i Ebeltoft. Resultatet var strålende. Dokkedal holdene blev nummer to. Man var kun et enkelt mål fra at blive danmarksmester, idet resultatet blev afgjort på målforskellen. Et pigehold og et damehold, begge i fodbold, blev kommunemestre i 1980. Begge herreseniorholdene endte midt i

serie fire- og seks-rækken. Dameholdet i serie et måtte dog rykke ned i serie to.

Til bestyrelsen nyvalgte Annette Hansen og Niels Nørgaard, Nr. Kongerslev.

*Avisudklip fra Aalborg
Stiftstidende om den sidste
tilbygning i 1980 - 1981.*

Klubhuset efter sidste tilbygning 1980-81.

Klubbens herre fodboldtrænere

Lyngby Jensen

Lærer Jensen

Arnold Hansen

Arne Holt

Knud Høfler

Kaj Hansen

Svend Larsen

Bendt Christensen 1963 - 1969

Ernst Nøhr/Ricard Antonsen 1970

Frits Villadsen 1971 - 1972

Bendt Christensen 1973 - 1977

Holger Hansen/Ricard Antonsen 1978

Ruben Penthin 1979

Ricard Antonsen 1980

Niels Peder Josefsen 1981

Jørgen Hansen 1982

Jørgen Jensen 1983 - 1984

Poul Bohn 1985 - 1986

Jørgen Hansen 1987

Uddrag af protokol

Bestyrelsesmøde afholdt den 9-4-1940.

Siden sidste Bestyrelsesmøde har der været forevist Filmen " Styrmand Karlsens Flamme". Filmen var bestemt at skulde forevises Skærtorsdag den 21-3 men på Grund af Snevejr og mangel på Elektricitet blev det udsat til d. 26. Der var ret god Tilslutning og der blev ca. 20 Kr. i Overskud. - Marinus Christensen var ikke mødt da han er indlagt paa Klinikken, der var Forslag om at afholde et Bal, men dette blev ikke vedtaget da Danmark idag er blevet besat af tyske Tropper hvorfor Bestyrelsen ikke mener det er Tid at arrangere Bal eller lignende Festligheder hvorfor Forslaget blev udsat til bedre Tider hvilke forhaabentlig snart kommer. Formanden fik Bemyndigelse til at forhandle med Anton Christensen om en Fodboldbane dog maa der ikke gives mere end 70 Kr. i Leje for Sommeren. Planering, Beplantning og Istandsættelse af den, af Kommunen købte Sportsplads drøftedes og det vedtoges at se at fremme Arbejdet saa meget som muligt saa Banen kan tages i Brug til Efteråret.

Hans Flou

Kristian Nielsen

Carl Børghlum

Elmer Haslund

Bestyrelsesmøde afholdes hos Formanden den 31-8-43.

Bestyrelsen var samlet paa nær Carl Børglum, man enedes om at aflyse Festen 12. Sept. paa Grund af Undtagelsestilstanden i Danmark, som blev erklæret 29 Aug. af den Tyske Værnemagt, man vedtog endvidere at købe en ny fodbold saa vi er klar til at spille Turneringen naar Undtagelsestilstanden ophører og at yde 3 Kr. til Aalborg Dommerklub.

Lyngby Jensen

Christian Larsen

Peter Hejlesen

Bestyrelsesmøde afholdes paa Konditoriet den 27/11 46.

Hvor der blandt andet blev drøftet Basaren som forløb tilfredsstillende det vides ikke hvor stort et beløb der er blevet da Kassen ikke er gjort op, men der kan regnes med Overskud.

Basaren omhandler baade Skydetelt, Pølsebar og Fiskedam desuden havde Herr. Tivoliejer Carl Børglum af Bestyrelsen faaet lov til at komme med Lykkehjulet og Farvespil, desuden var der en righoldig Tombola med ca. 3000 Numre hvoraaf hver 5 Kr. var Gevinst b.a. 6 Hovedgevinster. En orgn. engelsk Cykel, En Lysekrone, en Vridemaskine en Pløneslåmaskine et Likørstel og et Kaffestel.

Idrætsforeningen har købt Scenen af A.C. Flou for 100 Kr. alt iberegnet.

Det vedtoges ligeledes at lade afholde et Andespil den 14 December med ca. 15 Gevinster, og at afholde Bal sjette Juledag med Carl Jensens Orkester.

Mødet er hævet.

Anders P. Christensen

Idrætsforeningen afholdt møde paa Kroen d 13 Nov. 50 i samvær med Vælgerf. & Borgerforeningen for at drøfte de gamles Juletræ. Det bestemtes at afholde Andespil til fordel for træet. Det agtes afholdt d 2 Dec. 1950, med følgende gevinster. 10 Qnder, 2 Pakker, 2 Lagkager, 1 Fløskesteg. Ekstraspil med 2 Qnder samt en Overraskelse til 50 Øre pr. Plade.

Det øvrige spil til de sædvanlige priser.

Thorkild Christensen

Kresten Jensen

Peter Hejlesen

Evald Haslund

Bestyrelsesmøde afholdtes d. 10.-3.-1959 hos Evald Haslund.

Hvem har slået priserne, på turen til indendørsfodbold, op i kassen? Det var det første spørgsmål på mødet, det kunne ikke opklares, da det ikke var nogen af bestyrelsesmedlemmerne, der havde gjort det! Derefter diskuteredes kontingent for fodbold i sommeren 1959. Man enedes om at opkræve 5 Kr. i foråret. Endvidere drøftedes betingelserne for at lade Dilettanterne spille "Den fine Familie" for Idrætsforeningen i Egense.

Jens D. Kjeldsen

Peter Hejlesen

Kresten Jensen

Ejner Jensen

Børge Nielsen

Evald Haslund

Bestyrelsesmøde i marts 1969.

Til pæskeballerne var der forslag fra Poul Bøgh om at der skulle være optræden af Go Go piger, der var en del diskussion om forslaget som blev forkastet med 4 stemmer mod 3. Til Østhimmerlands drengeturnering tilmeldes 1 Dr. A og et puslinge samt 1 old boys hold. I Mou I.Fs indeturnering deltager man med 1 Dr. A, 1 Dr. B 1 puslinge, 1 old boys samt 3 seniorhold. I Amtsturneringen blev førsteholdet puljevindere og deltog i de afsluttende kampe i Aalborg, vandt den første kamp men tabte den anden.

Bruno Pedersen

Peter Hejlesen

Ricard Antonsen

Kaj Madsen

Ole Nielsen

Ib Kjeldsen

Poul Bøgh

Stikpiller

ved Idrætsforeningen „Vagtens“ Fest

Lørdag den 1. November 1941

Melodi: Ved Bov der slog en Kugle...

I Dokkedal der drives megen Sport,
fal-de-ra
og nu da Som'ren den er svundet bort,
fal-de-ra
vil vi i Aften slutte med et Knald
fal-de-ra
med Transmission, Revy og Fest og Bal.
fal-de-ra

Kritik og Ros vi her vil dele ud
og haaber hver især kan staa for Skud,
vor Mening hermed er slet ikke ond,
men tror nu at lidt Latter virker sund'.

Vi nævne skal saa Spillerne i Flæng
fra Maal til venstre Ving i Sammenhæng.
Sit Maal Karl Nielsen vogter som en Smed,
han er slet ikke nem at „tromle“ ned.

I Back der støder Fjenden paa en Mur,
af Poul og Sigurd faar de sig en Tur,
dog Poul er bedst, naar Pigen er i Sigt.
Og „Gamle Ole“ hæger om sin Gigt.

Trods Stivhed gør Hr. Borup, hvad han kan,
han skulde prøve med lidt Levertran.
Til Hovedspil er Otto meget snild,
blot er hans Aflevering ofte vild.

For Kresten er det vel en daarlig Trøst,
at Evne ikke maaler sig med Lyst.
Hvis Hans fik Hjerne, hvor han nu har Grød,
han ramte sikkert bedre, naar han skød.

Paa Holdet Arnold Hansen er et Fund,
han dribler flot, imens han bruger Mund.
Skønt Smeden prøves baade her og der,
er Resultatet sjældent noget værd.

For Christians Hjælp vi stadigvæk maa tig',
og li'som han er der, er han der ik'.
Paa venstre Fløj der spiller Otto Bøgh,
det er ej hans Skyld, Fjenden faar lidt Løg.

Da Svend han sine Støvler nu har brændt,
til Fodbold er han ikke stort bevendt.
Jeg tror, at Antons Stjerne den gaar ud,
hvis ej i Støvlerne han faar lidt Skud.

Vi glemmer ej vort flinke 2-det Hold,
de er ret gode til at spille Bold,
de tæver sagtens Egense og Mou,
det er blot sjældent de dertil faar Lov,

Til Træningen de flittigt møder op,
at hævde Byens Ære er et Job,
som de udfører stolt til sidste Mand
ad Aare, naar de gamle ikke kan.

De Haandbold-Piger driver megen Fjas,
de hel're vil til Bal og danse Jazz,
men naar vort nye Stadion lukker op,
I møder sikkert op i sluttet Trop.

Med et Ønske vi slutter denne Sang,
fal-de-ra
at vi samles om „Vagten“, hver en Gang
fal-de-ra
den kalder os til Idræt og til Fest,
fal-de-ra
for hvor Sammenholdet er, gaar det bedst.
fal-de-ra

Jens D. Kjeldsens tilbageblik:

I 1953 flyttede Sinne og jeg ud i Mosen, hvor vi havde fået bygget vores nye ejendom i løbet af sommeren.

Næste vinter begyndte Børge Nielsen, der var en af mine nye naboer, at snakke om fodbold i "Vagten", og det endte da også med at jeg begyndte at spille om foråret 1954, som målmand. Det gav også en masse dejlige oplevelser. Når vi dengang skulle ud at spille kamp, havde vi Fiskehandler Peter Nielsen til at køre med os, han havde en lukket varebil, han kørte med fisk i til daglig, der kunne være 14-15 mand i den, når vi trak os godt sammen.

Blandt oplevelserne var også det år, hvor vi vandt vores kreds og spillede oprykningsskamp til A-rækken, som det hed dengang. Den første kamp var mod Skalborg, den tabte vi, men vi fandt ud af at de havde 3-4 spillere fra deres mellemrækkehold med, så vi nedlagde protest, som vi vandt. Vi overtog deres plads i den næste kamp som skulle spilles i Nibe mod Ranum, der dengang jo var stor seminarieby, hvorfor der jo var en del læreraspiranter på holdet. De var glade for at det var os, så langt ude fra landet, de skulle spille imod i stedet for Skalborg, os skulle de sagtens ordne. Det gik modsat, vi vandt og var klar til den næste kamp. Den skulle spilles i Skørping mod Østrup.

Nu var vi jo i A-rækken, så vi havde vel ikke så mange nerver på, og af deres samtale før kampen kunne vi forstå, at det ikke var om de vandt, men om hvor meget de vandt med. Det gik dog lige modsat selv om "Smedens Erling" lavede tre straffespark i den kamp (han var altid god for mindst et i hver kamp), så vandt vi kampen 4-2 og ingen af deres straffespark gav mål.

Så var vi klar til næste kamp, det var i Gudumholm. Vi skulle spille mod Syvsten. Da havde heldet forladt os. Gunnar Hansen, Aalborg var dommer. Ham og Ejner Jensen kunne ikke rigtig med hinanden, så vi havde ikke spillet ret lang tid før Ejner blev vist ud, så vi var kun 10 mand resten af kampen; men vi havde nok ikke kunnet klare os alligevel. Syvsten vandt kampen med 6-1, så vi blev ikke Jyllandsmestre den gang; men vi var alligevel stolte over at være nået så langt.

Når man kommer til at tænke tilbage finder man jo ud af at man ikke er helt ung længere, for mens jeg var med begyndte Ricard Antonsen, Poul Erik Andersen og Svend Åge Pedersen at spille på voksenholdet, og nu er de jo enten old boys eller helt holdt op med at spille.

Det var en dejlig tid man mindes med glæde, også den tid jeg var med i bestyrelsen, da var der bare det minus at om sommeren skulle man på "Bakken" og sælge billetter hveranden lørdag, fordi "Vagten" holdt bal der hver lørdag aften fra Pinse og til oktober.

Lad mig slutte dette tilbageblik med ønsket om at det i fremtiden fortsat må gå godt for Idrætsforeningen "Vagten".

Dokkedal i Marts 1987

Jens Dinesen Kjeldsen

STØTTEFORENINGEN

Der bliver lavet meget andet arbejde i en idrætsforening, end lige det der har med fodbold at gøre.

Dette arbejde udføres for en stor dels vedkommende af bestyrelsen.

Ved driften af en klub som Dokkedals, er der mange "trælse" ting der skal ordnes for at klubbens spillere kan få motion og ikke mindst hygge sig ved det fællesskab man har i en lille klub.

Disse "trælse" ting er bl.a. kridtning af baner, trøjevask, pasning af klubhus, samt en masse arbejde som går ud på at skaffe penge til klubben.

Dette går vi spillere ikke og tænker på til daglig og er måske også tilbøjelige til at overse.

Støtteforeningen blev til i forbindelse med et af disse arbejder.

Andespil var igennem mange år en vigtig del af klubbens anstrengelser på at skaffe penge. Det var ligeledes en stor arbejdsbelastning for bestyrelsen. Da så det blev dårlige tider for andespillene, var bestyrelsen stemt for at stoppe. Fem mand trådte dog til og tilbød at køre spillene videre for idrætsforeningen.

Efter således at have stået for andespillene et stykke tid besluttedes det at tage skridtet fuldt ud og starte en støtteforening, med det formål at støtte ungdomsarbejdet i I.F. "Vagten".

Den stiftende generalforsamling afholdtes den 30 marts 1983, med det resultat at Jørgen Huus, Svend Eskildsen, Erik Svendsen, Peter Hejlesen og Henning Jørgensen blev den første bestyrelse.

Indtil den 12. dec. 1984, hvor det besluttedes at ophøre med andespillene, vedblev støtteforeningen at passe disse.

Siden da har støtteforeningen været en god støtte, med mange gode initiativer.

Faste opgaver er, at de står for tombolaen i idrætsugerne, desuden har de indført ordningen med målpenge.

Foruden de nævnte medlemmer af første bestyrelse har følgende deltaget i bestyrelsen: Egon Lundby, Bruno Bøgh, Bruno Pedersen og Lydia Jørgensen.

Samt den nuværende bestyrelse:

Benny Kristensen (formand), Karl Åge Henriksen (næstformand), Peter Hejlesen (kasserer), Jette Simonsen (sekretær) og Jimmie Hansen.

HÅNDBOLD

Håndbold har "Vagten" også haft på programmet. De første hold begyndte under krigen og klubbens storhedstid var i 1945-46 hvor både damerne og herrerne spillede i mesterrækken. Herreholdet var i 1945 Østhimmerlands bedste hold. Spillerne på dette hold bestod af brødrene Knud, Kjeld og Alfred Larsen, deres nevø Søren Larsen, Jørgen Dahlberg, som det år opholdt sig i Dokkedal, kom fra Aalborg hvor han betragtedes som en af byens bedste spillere, endvidere var Peter Hejlesen, Kresten Jensen og Thorkild Christensen med.

Dameholdet bestod af følgende spillere: Gudrun Møller, Emmy Larsen, Lillian Madsen, Karen Haslund, Nina Nielsen, Petra Christensen, Rita Nielsen og Anna Møller. Herrehåndbolden kunne ikke konkurrere med fodbolden, og døde ud sidst i fyrrerne. På holdet i den sidste kamp der blev spillet var Svend Åge Pedersen målmand i en alder af kun 12 år.

Håndboldhold fra 1949.
Bagest fra venstre ses:
Aage Christensen, Knud Larsen,
Gunnar Kristensen, Emil Christensen,
Kresten Jensen, Peter Hejlesen og Svend Åge Pedersen.

Damerne holdt ud lidt længere, men først i halvtredserne var det også slut med damehåndbolden. Der var dog stadig pigehåndbold. I 1966 blev pigeholdet himmerlandsmestre og deltog ved landsdelsmesterskaberne i Skive, hvor de blev nr. 2.

Pigerne var Ketty Larsen, Ingelis Eskildsen, Birgitte Larsen, Birgitte Sønderkær, Lene Søndergård, Jytte Søndergård, Anne Marie Madsen og Mona Thygesen, træner var Knud Larsen (store Knud). "Vagten" havde et par år tilmeldt herrehåndboldhold i turnering, efter at Mou-hallen var blevet bygget, men så gik det i stå igen og i 1972 var det helt slut med håndbold i Dokkedal, da pigerne begyndte at spille fodbold.

Dokkedals damehold! fra sidst i fyrrerne, bagest fra venstre: Formand Kresten Jensen, Ruth Thomsen, Margith Flou, Bertha Christensen, Adda Langeland, Bodil Nielsen, Lis Christensen og Else Christensen.

Dokkedals damemesterrækkehold, bagest fra venstre ses: Petra Christensen, Gudrun Møller, Emmy Larsen, Anna Møller, Asta Christensen, Rita Nielsen og Ninna Nielsen.

Bagest fra venstre: Birgitte Sønderkjær, Ingelis Eskildsen, Mona Thygesen, Gurli Lassen, Jytte Søndergård, Lis Sørensen og Lissy Fransson.

Bagest fra venstre: Ellen Fransson, Bitten Sørensen, Lene Søndergård, Anette Krage-lund, Ketty Larsen, Britta Pedersen og Jette Madsen.

GYMNASTIK

Idrætsforeningen "Vagten" dækker i vore dage kun over spillet fodbold. Fodbolden har fortrængt alle andre idrætter. En af disse er gymnastikken. Skønt der har været gymnastik fra før 1937 hvor "Vagten" blev stiftet har den ikke rigtig vunden indpas. Gymnastikformen var en slags Niels Buch gymnastik, en temmelig stiv gymnastik. Man gik til gymnastik en gang om ugen, drenge og herrer en aften og piger og damer en anden aften. Før skolen blev bygget foregik det i A.C. Flous sal, på Guldhøjvej, hvor der nu er lejligheder. Det var dengang en slags forsamlingshus. Af ledere var der bl.a. Kristian Jensen, gift med Helna Jensen, Mou, Åge Jensen (kromand fra Mou) og Lyngby Jensen. Efter at skolen blev bygget foregik gymnastikken, så i skolens gymnastiksal. Det var dog kun i få år der kunne samles voksne karle og damehold. Drengene og pigerne fortsatte dog nogle år længere. Af ledere i gymnastik i skolen var bl.a. Helna Jensen Mou, Anders Christensen, Sinne Kjeldsen og Ella Kjeldsen.

Sinne Kjeldsen fortæller om gymnastik:

I anledning af idrætsforeningens 50 års jubilæum er jeg blevet bedt om at fortælle om gymnastikken, som jeg ledede i 1957-58 og 1958-59, efter at der ikke havde været gymnastik i flere år. Det var rart at komme i gang og få brugt noget af det jeg havde lært på Snoghøj Gymnastikskole. Der blev hele 3 hold, et hold små piger, et hold store piger (det vi i dag kalder teenagere), samt et damehold. Det var nogle dygtige piger jeg havde, at arbejde med, og de var også vældig energiske.

Så vidt jeg husker havde vi opvisning på Kroen det første år, og på "Bakken" det andet år. Alt undervisning foregik på tælling, så jeg kunne godt blive noget hæs efter sådan et par timer. Vi begyndte altid med gang med sang, især gangen havde min store interesse, så det fik de arme piger at føle. Ellers gik jeg jo frem efter tidens øvelser. Når vi var færdige med øvelserne, havde vi spring over hest, plint og snor, og vi sluttede som regel med stafetløb.

Timen sluttede som den startede, med gang med sang. Grunden til at vi sang var jo også, at vi ingen musik havde, så virker det jo lidt friskere med en sang.

Når jeg nu sidder og skriver, ser jeg pigerne for mig, og så tænker jeg, at det jo er 30 år siden vi begyndte, vi er alle blevet ældre og det kunne være hyggeligt at træffes igen, men det lader sig vel ikke gøre. I er jo spredt over det ganske land. Jeg håber, at nogen af jer vil finde vej til Dokkedal til jubilæumsfesten.

Til opvisningen havde jeg et stort arbejde med at sætte musik til øvelserne, det var jeg ikke så befaren i, men jeg fik det da så nogenlunde til at fungere. Fru Jensen (købmand Knuds mor) var min pianistinde, og det klarede hun meget fint. Anders Christensen havde et drengehold, der havde opvisning samtidig, og så vidt jeg husker har der ikke været en gymnastikopvisning i Dokkedal siden. Det må jeg godt nok beklage, jeg synes at idrætsforeningen gør for lidt ud af gymnastikken. Alle de unge mennesker der render rundt i flere graders kulde, kunne efter min mening have bedre af en times god gymnastik, men gymnastikken er jo ikke rigtig i kridthuset i Dokkedal, hverken dengang eller nu, men det kan man jo ikke bebrejde jer, I har jo aldrig set andet. Havde det ikke været fordi Jens var i bestyrelsen i Idrætsforeningen dengang jeg begyndte var det heller aldrig blevet til noget. Nå men jeg tror alligevel jeg blev accepteret, jeg fik en flot sølvskål med inskription af Idrætsforeningen da jeg sluttede, den var og er jeg stadig meget glad for.

En del af det store pige-
hold fra 1958.

Bagest fra venstre:
Gerda Dahlbom, Ruth Vester-
gård, Ulla Larsen,
Linda Bjørn, Lissy Laur-
sen, Birthe Andersen, le-
der Sinne Kjeldsen, Mona
Andreassen, Ingelise Thy-
gesen, Hilda Thonisen,
Karen Pedersen, Jytte
Nielsen, Inge Marie Sø-
rensen, Jette Borup, Jo-
an Jensen og Ingeborg
Rasmussen.

Det var et lille sidespring. Det var også dejligt med damerne, der var en 13-14 stykker. Vi havde nogle hyggelige aftener sammen. Efter jeg var holdt op, har da-
merne haft gymnastik i flere år med forskellige ledere.
Vi var også i Egense og lave opvisning et år, det vil sige det var kun de store
piger der var med.

Gymnastikopvisnings-
holdene fra Egense
Forsamlingshus i 1958
under ledelse af Sin-
ne Kjeldsen og Karl
Åge Henriksen.

Det gik så galt for Egense at Benny Sørensen blev syg lige til en gymnastikopvis-
ning, så jeg trådte til og afløste hende. Det var lidt vanskeligt, vi havde kun
en times træning inden opvisningen, og det var jo ikke let at gøre det så godt
som Fru Sørensen. Jeg kunne let fortolke en øvelse forkert, men det gik da nogen-
lunde. Det hele gik på tælling, da vi den aften ikke havde musik.
Karl Åge havde også et karlehold som det hed dengang. Jo, vi havde da en god af-
ten, og der var trængsel i forsamlingshuset.

Jeg vil slutte min beretning med at ønske Idærtsforeningen alt godt fremover, og
trods mine bemærkninger vil jeg takke jer for hvad i har gjort for børnene, de
unge og de ældre i årene der er gået. Mange har gjort et stort og uegennyttigt
arbejde i de forløbne år og jeg vil håbe "Vagten" må få mange gode år endnu, og

at der stadig må være børn og unge nok i Dokkedal til at føre traditionerne videre.

Hjertelig til lykke med jubilæet.

Sinne Kjeldsen

N.B. 30 år er lang tid, så jeg håber det er rigtigt, det jeg har skrevet. Jeg har kun et årstal at rette mig efter, ellers har jeg kun hukommelsen.

BADMINTON

Badminton har været spillet, som motion, i Dokkedal igennem mange år. Før idrætsforeningen blev startet blev der også spillet. Det foregik i A.C. Flous sal, på Guldhøjvej, samme sted som man startede med gymnastik.

Men først i marts 1943 optages badminton under idrætsforeningen på opfordring af flere medlemmer, samtidig købes der net. Der skulle også være system i det, for der blev nedsat et udvalg til at udføre et spilleprogram. man må huske på at det er før der blev bygget haller, hvilket først skete i begyndelsen af tresserne, så der var kun en bane at spille på. Spillerne skulle fordeles på forskellige tidspunkter. Pladsen var dog ikke tilfredsstillende. Man rykkede derfor op på bakkerne i Pavillionen, hvor der blev spillet et par sæsoner, inden der blev givet lov til at benytte gymnastiksalen.

Vi er nu nået hen til årene efter krigen og badminton i Dokkedal er ved at være på sit højeste. Spillerne kæmper i en indbyrdes turnering om at være de bedste, for man er begyndt at spille i turnering og første single er eftertragtet. Man spiller bl.a. i Sejlflod, Astrup, Storvorde og Øster Hurup. Øster Hurup var bedst stillet fordi de, som de eneste, allerede havde en hal.

På hjemmebane var Dokkedal dog svære at slå. Det skyldes at gymnastikbommenes placering gjorde spillet lidt specielt.

Et turneringshold bestod af 7 spillere og man spillede 10 kampe. 2 single herrer, 2 double herrer, 2 single damer, 2 double damer og 2 mixdouble.

Der var stadig kun en bane at afvikle det hele på, så det kunne godt blive en langvarig affære. Transporten rundt til modstanderne foregik pr. lastbil.

Denne livlige aktivitet varede en halv snes år, hvor badmintonspillet så efterhånden igen begyndte at gå tilbage. Nu er badmintonspillet igen på samme stade som fra starten, da man spillede i A.C. Flous sal, nemlig som motionsspil om vinderen.

Små erindringer...

I 1948 da de spillere der var aktive, spillede i Mou skulle der spilles en kamp mod Øster Hurup, på udebane. Da spillerne fra Mou var nået til Dokkedal og sammen med de derværende spillere skulle til at fortsætte til Øster Hurup, kom en af Øster Hurup spillerne fræsende på cykel og spurgte om ikke de kunne låne en bold, da den eneste bold i Øster Hurup var punkteret. Så måtte en af spillerne tilbage til Mou efter en bold. Således var forholdene dengang.

Det kan da også fortælles at Knud Larsen "store Knud" mange gange cyklede fra Vestbjerg til Dokkedal for at spille bold, det regnede man ikke for noget særligt dengang, selvom vejene var dårlige og man kørte på skærveknusere.

Men selvfølgelig kunne det være surt hvis der havde været strid modvind til en kamp i Klarup og man så havde fået et stort nederlag på grund af den anstrengende cykeltur, og når man så skulle hjem, minsandten om så ikke vinden havde vendt sig så der også var modvind hjemad. Det skete ofte dengang, fortæller de gamle, men da var vejret vistnok også mere vægelvindet, undskyld vægelsindet, end det er i dag.

Pokalfodbold

Trods "Vagtens" beskedne størrelse har klubben haft fine resultater inden for pokalfodbold. Klubben er flere gange nået langt i landspokalturneringen.

I 1956 mødte serie 4 Vejgårds Jyllandsseriehold, men det var dengang for stor en mundfuld, for Dokkedal blev sendt hjem med det største nederlag nogensinde, 17-0 vandt Vejgård.

I klubbens storhedstid i tresserne vandt man ofte over højere rangerende hold, men når Jyllandsserieholdene kom med, formåede man dog ikke at komme videre. Fire gange måtte man bøje sig for Vejgård, to gange med beskedne nederlag, men sidste gang fik holdet igen en på hatten, 9-1 til Vejgård. Også Frejas førstehold har Dokkedal mødt og tabt til.

Kommunemestre i Old Boys 1979.

Bagest fra venstre: Per Huus, Bruno Bøgh, Hans Andersen, Kaj Madsen, Frank Bøgh, Svend Åge Ulrich, Charles Thomsen, Poul Nielsen, Orla Larsen, Ove Nielsen og Villy Nielsen.

I kampen om kommunepokalerne har Dokkedal også klaret sig godt. Old boys vandt i 79-81-82-83 kommunemesterskabet, og sikrede sig dermed pokalen til ejendom. Damerne har vundet kommunepokalen til ejendom 2 gange, nemlig i 1975 og 1980. I 1979 oplevede "Vagten" det enestående at blive mestre i alle tre seniorrækker. Damerne vandt over Mou. Old boys spillede uafgjort 1-1 mod Storvorde. Frank Bøgh scorede for Dokkedal, så skulle der sparkes straffespark, og det var Dokkedal bedst til. Så var det herreseniors tur. Dokkedal skulle give bolden op, Ole Larsen trillede bolden til Ricard Antonsen som tog et enkelt træk og fyrede løs, og efter kun 3 sekunders spil lå bolden i Storvordes net. Storvorde fik udlignet, men senere scorede Ole Larsen til 2-1 som blev kampens resultat og dermed havde "Vagten" sat en rekord som bliver vanskelig at tangere.

Kommunemestre i herresenior 1979.

Bagest fra venstre: Ruben Penthin, Torben Christensen, Ole Larsen, Per Larsen, Lasse Anderson, Gert Christensen, Orla Antonsen, Ricard Antonsen, Jens Bendsen, Henrik Bjørn, Kurt Nielsen og Jan Jensen.

DAMEFODBOLD

Damefodbold i "Vagten" startede så småt op i 1971 med nogle enkelte kampe i de forskellige idrætsuger i kommunen. I 1972 blev det første damehold meldt til under J.B.U., under ledelse af Peter Eriksen.

Efter den første sæson skulle nr. 1 rykke i Jyllandsserien og nr. 2 i serie 1 og resten i serie 2. Der blev på det tidspunkt benyttet lokale dommere. Vi blev nr. 2 dette år og skulle så spille i serie 1 næste år. Det var en flot start på damefodbolden. De første der var med til at spille under J.B.U. var følgende: Joan Hald, Gurli Levisen, Jonna Nørgård, Sus Christensen, Jytte Antonsen, Marianne Bendsen, Birgitte Nielsen, Bente Nielsen, Birthe Larsen, Gudrun Jensen, Kirsten Jensen, Oda Antonsen, Ella Kjeldsen, Agnes Marcussen og Lis Christensen.

De hold vi mødte var: Blenstrup, Klarup, Fjellerad, Mou I, Mou II, Størvorde og Svenstrup.

Kørslen foregik næsten altid med private biler, og det havde været dyre rejser, hvis der ikke havde været så mange, der var og stadig er villige til dette.

Et damehold fra et af de første år, bagest fra venstre ses:

Træner Orla Antonsen, Jonna Nørgård, Marianne Bendsen, Sus Christensen, Gurli Levisen, Jytte Antonsen, Lis Nielsen, Joan Hald, Gudrun Jensen, Bente Knudsen, Birgitte Nielsen og Birgit Jensen.

I 1973 var vi så i serie 1 og i nordkredsen, og der var kommet nye trænere, Orla Antonsen og Ejner H. Jensen. Der var 10 hold i kredsen og nogle af de længste ture var til bl.a. Hjørring (Fortuna), Thise, Vindblæs og Havndal.

Vi fik en placering som nr. 4, det kan nævnes at Fortuna nu spiller i 1. division. Vi lærte en hel del dette år, bl.a. nogle udtryk fra Thise kampen som "skuu seel" og "go seel".

Mange troede at det kun var "en grille" med damefodbolden, men det viste sig, at den var kommet for at blive. Også pigefodbold begyndte nu at komme med.

I 1974 var Orla og Ejner stadigvæk trænere. Vi var stadig med i nordkredsen og skulle både til Frederikshavn, Thise og Ravnkilde. Dette år blev det til en flot tredjeplads.

I 1975 var Orla og Ejner igen trænere og vi var stadig i nordkredsen og havde fået Hornum med, og dette år gik det endnu bedre end sidste, da vi blev nr. 2. Da der det år skulle nogle enkelte 2'ere op i Jyllandsserien skulle vi møde Snebjerg fra Herningskanten i sydkredsen om en plads i Jyllandsserien, på Viborg Søndermarkens Stadion. Det var et særdeles stærkt hold som slog os 3-0, så vi blev i serie 1.

I 1976 kom Gert Christensen til som ny træner, og da nogle af de gamle holdt op, blev det ikke til nogen særlig god placering.

I 1977 var Orla igen træner, det blev heller ikke det helt store sus dette år, med en placering midt i kredsen. Der var igen kommet et hold med fra kommunen, Sdr. Kongerslev, som vi iøvrigt tabte til begge gange. Indendørs havde vi et ynglingehold tilmeldt under ØHG. Holdet vandt og skulle spille i Fuglsøcentret om landsmesterskabet. De fik en sølvmedalje.

Sølvholdet fra Fuglsøhallen.
Bagest fra venstre ses:
Gitte Thomsen, Edith Lassen, Birgit
Levisen, Lis Nielsen og Susanne Flou.

I 1978 var Benny Kristensen træner og holdet sluttede på en fjerdeplads. Dette år var vi i sydkredsen, med bl.a. Randers Freja og Grenå. Småpiger blev indendørs Østhimmerlandsmestre under ledelse af Birgit Levisen. De skulle så spille i Fuglsøcentret om landsmesterskabet, men fik ingen placering. Udendørs blev de nr. 2 i ØHG.

Småpigeholdet 1978, Østhimmerlands-
mestre, bagest fra venstre ses:
Træner Birgit Levisen, Lis Christen-
sen, Lisbet Thomsen, Annette Larsen,
Hanne Levisen, Pia Jørgensen og El-
sebeth Thomsen.

I 1979 var dameholdet inviteret til Fuglsøcentret til 75 års jubilæum, under ledelse af Benny, som også var træner dette år. Dette år var vi også i sydkredsen og fik en placering midt i kredsen.

Småpigerne blev igen ØHG indendøremestre og skulle spille i Æbeltoft om landsmesterskabet. Her var de kun et mål fra at blive landsmestre, så de fik sølv.

Sølvholdet fra Æbeltoft i 1979-80.
Bagest fra venstre ses:
Træner Birgit Levisen, Lisbet Thom-
sen, Lis Christensen, Hanne Levisen,
Birgitte Antonsen og Elsebeth Thom-
sen.

I 1980 var der for første gang en træner udefra, efter ønske fra spillerne. Det var Erik Christensen fra Mou, men efter en halv sæson flyttede han til Als for at overtage deres herreseniorhold. Det var blevet til 7 point i forårssæsonen. Nu gik den ikke mere, efter 9 sæsoner i serie 1, måtte vi ned i serie 2.

De dygtige småpiger var nu rykket op som piger og Orla overtog træningen efter Birgit. De blev kredsvindere i forårsturneringen bl.a. foran hold som Aab og B52. Indendørs blev de nordjyske mestre.

I 1981 ny træner, Ruben Pentthin samt Peter Eriksen. Holdet gik ubesejret igennem turneringen og fik 30 ud af 32 point og var igen i serie 1, det var vist nok fordi de fik en Gl. Dansk at styrke sig på inden kampene. Holdet kom til semifinalen i kredskampe, hvor de desværre tabte 2-1, efter omkamp, til Hørning fra Aarhus. Pigerne var med Jonna Nørgård til udendørs landsmesterskaber i Fladså, som vinder af ØHG.

Indendørs vandt pigerne i amtsturneringen og skulle så til Vingsted og spille om landsmesterskabet. Her fik de sølv.

I 1982 var Peter Eriksen træner for dameholdet i serie 1, og de sluttede på en syvende plads.

Pigerne er nu blevet juniorer og vandt igen udendørs og skulle til Hundested og spille om landsmesterskabet. De var meget tæt på at komme i finalen, men blev slået 1-0.

Indendørs blev juniorerne vinder både i ØHG og amtsturneringen.

I ØHG i Fuglsø fik de sølv og i amtsturneringen i Kalundborg fik de bronze.

Damerne var også i Fuglsø, men nåede ikke finalen.

I 1983 var Orla og Peter trænere for dameholdet, og det så ikke godt ud med spillere. Kun Sus, Mona og Jonna og en gang imellem Lis og Birgitte N. var tilbage.

Men så kom der hjælp fra de dygtige juniorpiger, idet disse accepterede at lade være med at spille juniorer under JBU og kun spillede under ØHG. Alternativet var at dameholdet skulle afmeldes og så starte igen senere i den nyoprettede serie 3. Betingelserne var barske, idet 5 hold skulle ned og 1 op. Vi blev nr. 8 og måtte ned i serie 2.

De var nok for unge som dameseniorer, men som juniorer gik de helt til tops dette år, idet de i Engesvang ved Silkeborg blev danske mestre under DDGU. Det var en god opbakning, der blev givet af forældre, klubben og andre tilskuere til finalekampen, som blev vundet så sikkert som 4-0 over Ringkøbing.

Indendørs var juniorerne til landsstævne i ØHG og NAGI. I ØHG i Fuglsø kom de ikke i finalen og i NAGI i Vingsted fik de bronze.

I 1984 skulle dameholdet så spille i serie 2 og Orla og Peter var igen trænere. De sluttede på tredjepladsen. Holdet havde håbet igen at komme op i serie 1, men det blev det ikke til. Det kan da godt være at energien blev brugt på juniorholdet, som igen i år skulle spille om landsmesterskabet i Bjæverskov på Sjælland. Juniorholdet gentog bedriften fra 1983, men endnu mere suverænt. Samtlige kampe blev vundet, bl.a. over Hjortshøj-Egå som vi slog 4-1. Målscorer 26-3.

Holdet var følgende: Tina Henriksen, Anne Mette Bundgård, Elsebeth Thomsen, Hanne Levisen, Ulla Madsen, Yvonne Madsen, Lene Jensen, Birgitte Antonsen, Pia Jørgensen, Maria Olsen, Minni Jensen, Anne Bendixen, Lis Christensen og Lisbet Thomsen. Indendørs var juniorerne igen til landsmesterskabsstævne i Fuglsø, hvor de ikke kom i finalen. De var også i Kalundborg og der fik de bronze.

I 1985 blev Oluf Simonsen, Mou antaget som træner for serie 2. I år så det ud til at nu skulle det være en oprykning til serie 1, idet forårsturneringen gav max. point og en målscorer på 62-8 og et forspring på 4 point. Men så flyttede Lisbet og Birgitte, til B52 og Jonna gik i "venteposition", Minni var heller ikke med, og det kunne holdet ikke bære, de satte 6 point til og blev kun nr. 2.

I sommerferien var holdet til landsstævne i Odense, som afholdes hvert fjerde år. De klarede sig godt og tabte kun 1 kamp, og det var til de senere landmestre.

I 1986 var Oluf stadigvæk træner og endelig lykkedes det igen at komme op i serie 1.

I 1987 træner Oluf stadigvæk dameholdet.

Damefodbolden i Dokkedal har altid været godt repræsenteret, og de har blandt andet vundet kommunepokalen til ejendom 2 gange. Første gang i 1975 og anden gang i 1980.

Vi kan oplyse, at her i jubilæumsåret, kommer Fortuna Hjørring på besøg i idrætsugen, for at spille mod et forstærket Dokkedal-hold.

*Dokkedal damehold fra 1978. Serie 1.
Bagest fra venstre: Træner Benny Kristensen, Lis Nielsen,
Birgit Levisen, Birgitte Nielsen, Annette Hansen, Susan-
ne Flou, Saida Laursen, Edith Lassen, Marianne Bendsen,
Jonna Nørgård, Sus Christensen og Anne Thomsen.*

Dokkedals pigehold fra landsmesterskaberne i Fladså i 1981. Bagest fra venstre ses: Træner Jonna Nørgård, Annie Madsen, Mie Nielsen, Annette Larsen, Diana Andersen, Lisbet Thomsen, Dorte Rasmussen, Tina Henriksen, Hanne Levisen, Elsebeth Thomsen, Heidi Nielsen, Lis Christensen, Pia Jørgensen, Birgitte Antonsen og Tina Christensen.

Dokkedals juniorhold da de første gang blev danske mestre. Bagest fra venstre ses: Allan Thomsen, Jytte Antonsen, Bente Nielsen, Pia Jørgensen, Lisbet Thomsen, Diana Andersen, Tina Henriksen, Maria Olsen, Orla Antonsen, Cecilie Henriksen (med flag), Lis Christensen, Hanne Levisen, Tina Christensen, Birgitte Antonsen, Heidi Nielsen, Minni Jensen og Elsebeth Thomsen.

Dokkedal damehold i serie 1, fra 1980. Fotograferet i anledning af at have fået nye trøjer.

Bagest fra venstre: Sus Christensen, Birgitte Nielsen, Mona Lassen, Lis Nielsen, Marianne Bendsen, Edith Lassen, træner Erik Christensen, Susanne Flou, Annette Hansen, Jonna Nørgård, Lone Flou, Birgit Levisen og Lene Flou.

Dokkedal damehold serie 1, fra idrøtsugen 1983.

Bagest fra venstre: Træner Orla Antonsen, Lisbet Thomsen, Hanne Levisen, Anne Mette Bundgård, Jonna Nørgård, Lis Christensen, Tina Henriksen, træner Peter Eriksen, Tina Christensen, Elsebeth Thomsen, Birgitte Nielsen, Sus Christensen, Mona Lassen og Birgitte Antonsen.

VAGTPOSTEN

Da researchen, som det hedder indenfor bladbranchen, blev lavet til dette jubilæumsskrift, blev vi forbavset over hvor lidt der egentlig er af skrevne ting om de aktiviteter der har været i klubben i de 50 år den har eksisteret.

Hukommelsen hos dem der har været med fra starten og såmænd også hos dem, der er med nu, er oftest dårligere end vedkommende egentlig troede.

Fra det år vores klubblad blev startet, blev det nemmere at få oplysninger.

Dette at skaffe oplysninger til klubbens 50 års jubilæum, var dog ikke formålet med starten af klubbladet.

Ved generalforsamlingen den 21. januar 1978 gav Kurt Nielsen (senere formand for klubben) udtryk for, at interessen for klubbens arbejde, blandt byens borgere, var for lille. Han spurgte om ikke det var en god ide at starte et klubblad, ligesom andre klubber gjorde.

Bestyrelsen som dengang bestod af Bruno Pedersen (formand), Peter Hejlesen (kasserer), Kaj Madsen (næstformand), Jørn Laursen (sekretær), Børge Thomsen, Benny Kristensen og Kai Nielsen, fandt også ideen god, og på det konstituerende møde den 25. januar blev det besluttet at prøve at starte bladet.

Citat fra protokollen over mødet den 25. januar, lyder som følger: "Det blev bestemt at man skulle prøve at starte et klubblad (Vagtposten), for at gøre borgerne i Dokkedal-Egense området interesseret i klubbens virke.

Kai Nielsen og Jørn Laursen skulle prøve at få det startet. Der skal trykkes 300 eksemplarer pr. gang og bladet skal udgives 3 gange årligt. Endvidere skulle der vedlægges en giroblanket i et forsøg på at skaffe passive medlemmer. De passive medlemmer stilles frit med hensyn til kontingentets størrelse." Citat slut.

Navnet "Vagtposten" havde Bruno Pedersen udtænkt som et passende navn for et blad udgivet af I.F."Vagten".

Den 17. marts 1978 samledes så fire bestyrelsesmedlemmer, hos Bruno Pedersen for at drøfte de nærmere detaljer vedrørende udgivelsen. Det var Bruno, Benny, Jørn og Kai.

Man fandt ud af at bladet finansielt kunne drives ved hjælp af annoncer. Bruno og Benny lovede at tage sig af kontakterne til mulige annoncører.

Jørn og Kai skulle så tage sig af selve bladet. Første nummer skulle være færdig ca. 1 måned senere, i midten af april.

Den karakteristiske forsidefigur blev tegnet af Dan Olsen, som nu ernærer sig som professionel reklametegner.

Udgivet af
I.F.VAGTEN

1.årgang nr.1
Forår 1978

Første nummer udkom så i april 1978, og lige siden er bladet udkommet med 3 numre årligt.

"Vagtposten" kan her i jubilæumsåret fejre sit eget jubilæum, idet det er 10. årgang som udgives i 1987.

Der har i disse år været udgydt en masse sved ved udgivelsen af bladene. De forskellige mennesker i bladudvalget har næsten alle opdaget hvor svært det er at få folk til at skrive.

Det er dog lykkedes at få et godt blad ud af anstrengelserne. Indholdet har været meget varieret med alt lige fra tørre fodboldresultater til rejsebeskrivelser.

I følgende uddrag fra "Vagtposten" i 1979, fortæller Oda Og Ricard om deres rejse til Israel.

EN REJSEBESKRIVELSE

Vi vil på "Den kloge kone"s opfordring fortælle om vores rejse til Israel i vinter. Vi startede fra Aalborg med tog en formiddag kl. 10, og ankom kl. 16.30 til København efter en rejse hvor de to mest interessante bekendtskaber var skuespilleren Henry Jessen og en cockerspaniel. Vi overnattede på Hotel Flyverbo i Kastrup, stod tidligt op for at møde i lufthavnen kl. 6 til en omfattende sikkerhedskontrol, hvor vi bl.a. var så uheldige at få en film gennemlyst, og hvor en af sikkerhedsfolkene troede, at Oda var en Mina Khaled (metaldetektoren viste, at Oda havde metal på sig. Det var dog kun hendes lighter.red.).

Vi kom afsted ved 9-tiden, mellemlandede i Athen, og landede kl. 15.30 på en militær flyveplads uden for Israels sydligste større by, Elat, ved Agababugten, som er en del af det røde hav. At komme fra 10 graders frost til plus 26 grader i skyggen var jo en forandring, der kunne mærkes, så vi nød rigtig det dejlige vejr. Vi boede 100 m. fra vandet, hvor vi kunne leje både, bade, wind-surfe, sejle ture i både med glasbund, hvorigennem vi kunne se de mest farvestrålende fisk, man kunne tænke sig, svømme rundt mellem smukke koralrev.

Vandet er aldrig under 22 grader, og så klart, at man kan se mange meter ned i det. De fleste dage var vi med på udflugter. Vi besøgte bl.a. en beduinlejr, hvor vi spiste brød og drak te til. Brødet blev bagt på låget af en gammel olietønde, så det var yderst primitive forhold de levede under.

Så var vi med på en heldagstur til Jerusalem, hvor vi på vejen kørte langs med det døde hav. Under et ophold i en oase var der lejlighed til at bade, og det var morsomt at se folk flyde som propper på vandet. Det er så salt, at man ikke kan synke. I Jerusalem besøgte vi den gamle bydel og gik vejen, som Jesus gik med korset, kaldet Via Dolorosa, desforuden så vi Knesset og stedet, hvor Melodi Grand-Prix'et blev afholdt. På hjemvejen punkterede vi med et brag, så vi troede at vi var kørt over en landmine, men det var dækket der eksploderede. Vi blev løst over i andre biler og nåede gudskelov hjem til aftenmaden.

Vi var også på besøg i en kibbutz, som leverer alle mælkeprodukter til Eilat. Der var flere hundrede køer, som gik i løbegårde. En af dagene kørte vi helt ned til sydspidsen af Sinaiørkenen for at se et sted, kaldet Sharm-el Shik, hvor jeg havde opholdt mig et stykke tid, da jeg var FN-soldat. Dengang var der fuldstændig øde, bortset fra vores lejr og enkelte beduinlejre, men nu var der bygget en stor militærbase samt et kæmpestort hotel, hvor der året rundt bor mange sportsdykkere, som her har alle muligheder for at dyrke deres sport. På turen tilbage til hotellet oplevede vi et, på de kanter, helt usædvanligt uvejr, med torden og regn i massevis. Så dagen efter var der travlhed for hotelpersonalet med at få ryddet op. Da f.eks. kloakkerne ikke var lavet til at klare så store mængder vand. Inden hjemrejsen var der også et større sikkerhedseftersyn på hotellet af vore bagage. På vejen hjem mellemlandede vi på Rhodos for at tanke op.

Da vi var ankommet til Kastrup, nåede vi lige akkurat sidste tog til Jylland, og så var det ud i den kolde sne igen - men med friske kræfter.

Ricard og Oda.

Udover at skrive bladet har klubbens medlemmer også samlet bladet, endog i de første år selv uddelt det til husstandene i området. Omdelingen er dog i de senere år overtaget af posten.

Følgende har været med til at udgive "Vagtposten":

Jørn Laursen - Kai Flou Nielsen - Benny Kristensen - Birgit Levisen - Kurt Nielsen - Ole Kristensen - Lis Nielsen - Knud Jensen - Peter Eriksen - Hanne Levisen
Ninna Torp - Jonna Nørgård - Bruno Bøgh - Anne Marie Nielsen.

Som afslutning bringes et citat fra første årgang nr. 3.

AFSLUTNINGSFEST

Lørdag den 4.11.1978 var der atter afslutningsfest på Mulbjerg Kro. Der foregik meget og meget, og 70-80 gæster, aktive og passive, husker vel bedst hvad der foregik under spisningen. Til orientering for dem, som ikke var mødt op, for der manglede mange et kært hoved, kan jeg fortælle, at menuen bestod af: Sild og tun, skal med kogt og stegt fiskefilet samt reje og aspargesstuvning, kalvefilet med champignonsauce og bagt kartoffel med persillesmør, glaceret hamburgergyg med gemyse, og til slut frugtsalat. Slut med sidespring, jeg vil alligevel ridse op, hvad der skete af vigtige ting under spisningen.

Bruno Pedersen, vores formand, åbnede med at byde velkommen, specielt til den kommende træner Ruben Penthin, og give et resume af sæsonen 1978. Han takkede ligeledes ungdomstrænerne for deres store arbejde, og en speciel tak gav han til Ricard Antonsen i form af et rejsegavekort på 3.000,- kr. fra idrætsforeningen. Det var som tak for hjælpen med at træne seniorerne.

Næste taler var Orla Antonsen. Som repræsentant for seniorherrer overrakte han en gave til træner Ricard Antonsen og takkede ham for veludført arbejde. Efter et par bidder og en enkelt (3) snaps rejste øresmedlem og tilskuer (ved kampene) smed Lyngby sig. Han ville gøre opmærksom på, at underholdningen og spændingen havde været upåklagelig, det være sig damer som herrer. Den æstetiske nydelse var måske størst for damerne. Da kalvefilet'en var halvt spist, kunne Ricard ikke vente længere, og skønt Oda rykkede ham i ørmet, rejst han sig op. Og det var såmænd forståeligt, for der var meget på tapetet, både godt og skidt.

Af dårlige ting nævnte han især træningsfliden, som havde været meget under middel. Af gode ting nævnte han indsatsen under kampene, han understregede at førsteholdet var ubesejrede i de sidste kampe. Han benyttede samtidig lejligheden til at uddele pokaler, 2 fiduspokaler og en flidspokal.

Fiduspokalen for serie 4 blev overrakt til anføreren og stopperen, Orla Antonsen.

Fiduspokalen for serie 6 blev overrakt til Evald Adamsen. Per Larsen havde været den flittigste til at komme til træning og fik flidspokalen.

Og endelig, efter den glasagtige hamburgergyg, (den VAR glaseret) rejst en fodbold-dame sig op.

Marianne Bendsen, født Larsen, takkede cheftrener Benny Kristensen, fordi han gad se på dem en hel sæson, og håbede at han gad fortsætte til næste sæson. (Reuther: fra pålidelig kilde har vi erfaret at han fortsætter). Hun overrakte også en gave fra dameholdet.

Som pølseenden i rosinen - og sikke en pølseende - rejste Benny Kristensen sig og takkede for damernes fine indsats på fodboldbanen i sæsonen 1978. Han overrakte også en flidspræmie, som gik til ihærdige Saida. Fiduspokalen vandt Birgit Levisen.

Puha, det var en ordentlig omgang, men det skal lige indskydes, at vi ind imellem disse taler og al maden slappede af med at synge. Fire sange ialt, skrevet og komponeret af ukendte, men dygtige komponenter.

Hvad der skete til ballet bagefter maden, vil det blive for meget at skrive om her i bladet. Samtidig vil vi gerne holde en sober tone, så vi har besluttet at udgive en bog på Lademanns på 573 sider til 175 kr.

Bogen udkommer som kriminalroman med titlen: "HVEM DRAK MIN ØL, OG JOKKEDE MIN KØNE OVER TØERNE?".

F.N.

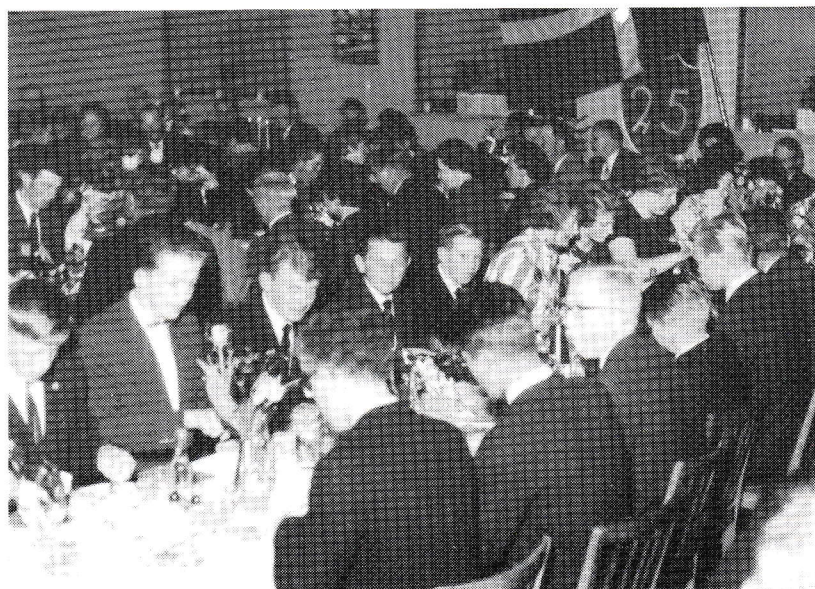
25 års JUBILÆUM

Bestyrelsen ved 25 års jubilæet.

Bagest fra venstre: Kresten Jensen, Børge Nielsen, Ove Nielsen, Carl Åge Rasmussen. Siddende: Evald Haslund, Ejner Jensen og Peter Hejlesen.

Et udsnit af festdel-
tagerne ved jubilæet.

Revy og dilettant

Uddrag af revy af Hans Flou fra 1942.

Hallo hallo radio Dokkedal kalder.

Vi begynder hermed vor daglige udsendelse på bølgelængderne mellem tredie og fjerde revle, ved mikrofonen den rustne stemme.

Inden vi begynder på udsendelsen meddeler vi aftenens program.

Først kommer radioavisen, og i forbindelse med den udsendelsen svar på alt samt annonceudsendelse hvorefter vi transmitterer fodboldkampen Dokkedal-Vårst.

Efter transmissionen følger ærbødigt ugerevy. Og sidste del af programet udfyldes med dansemusik, Svend Thorsen dirigent.

Vi stiller om til radioavisen, vi gør opmærksom på at i slutningen af avisen bringes en efterlysning.

Og så går vi over til nyhederne.

Torsdag den 25 ds afholdes møde på Mou Hotel for at drøfte anlæg af sportsplads i kommunen. I mødet deltog sognerådet, lærerrådet, skolekommisionen, sundhedskommisionen. Der var fremlagt forslag til et sportsanlæg i Mou, projekteret at ville koste 51.000 kr. dette bevilligedes enstemmigt, hvorimod et andragende fra Dokkedal om tilskud til indkøb af frø for 150 kr. til sportspladen i Dokkedal ikke kunne bevilliges.

Fra dilettantstykket "Brødrene Østergårds huskors" opført omkring 1950. Bagest fra venstre: Poul Lyngby, Bodil Nielsen, Gunnar Pedersen, Ingeborg Flou, Mie Jocumsen, Theodor Larsen, Stense Frost, Christian Jensen, Karen Pedersen, Per Flou. Forrest: Hans Flou, Lyngby Jensen og Børge Laursen. Sufflør: Stine Jensen.

Da Elmer Haslund forleden dag var i engen at pløje skal han efter sigende have set en ørn med et vingefang på 4 meter, det skulle vel ikke være en and?

Vore to store eksperter på tobakserstatningens område, Ernst Eskildsen og Ove Kofoed, arbejder for tiden under højtryk for at finde den ideelle blanding. Forelø-

big er de dog kommet til det resultat at følgende sorter ikke er velegnede såsom bregneblade kirsebærblade rababerblade roeblade laurbærblade samt ærme skulder og ugeblade.

Fru Anna Bertelsen påstod forleden dag at hvis hun blev nævnt i radioavisen ville hun straks springe ud af vinduet, vi holder en pause medens hun kommer ud.

Er det tilladt at køre rundt på motorcykel når det er i min fars sal, og har en til at skubbe bagpå og således ingen benzin bruger? Per Flou.

Svar. Ja det er tilladt, men der skal betales forlystelsesskat.

Hele min ålefangst for efterårssæsonen er til salg for 50 øre, chauffør Marinus Larsen.

Og så har vi efterlysningen.

Den er til Thorkild Christensen og Andreas Nielsen som for (nogen tid siden) cirka en måned siden rejste til Lolland. De bedes komme hjem så snart roerne er taget op, vi længes forførdeligt.

Asta og Marie.

Fra dilettantstykket "Den fine familie" fra 1957-58.

Fra venstre: Per Flou, Aksel Jacobsen, Egon Henriksen, Fru Mortensen, Nora Flou, Jens Kjeldsen, Christian Nielsen. Sonja Kjøfod, Anna Nielsen og Lyngby Jensen.

Uddrag fra revy af Ricard Antonsen fra 1985.
Sladrebænken og sangen om de sorte fisk.

Det var ellers noget af en indkøbstur Janne og hendes mand var på.

Ja jeg har hørt lidt om det, de var ovre for at købe øl under ølstrejken, ikke?. Jo, de fræsede rundt i flere dage og købte øl op hvor de ellers kunne få en kasse eller to.

Hvor mange fik de så købt?

460 kasser blev det til.

Hvordan fik de så dem kørt til Sjælland?

Det kørte Jumbas over med, sammen med Arne og Jan.

Nå ja han har jo lastbil.

Ja, stasiabrødrene er jo populære her i byen, men det er ingenting imod det de oplevede da de kom til Sjælland med 450 kasser øl.

Jeg synes du sagde 460 kasser før.

Jammen jeg sagde også at det var Jumbas, Arne og Jan der kørte over med dem.

Revyholdet ved havfesten 1986.

Fra venstre: Ricard Antonsen, Benny Kristensen, Allan Bech, Kai Nielsen, Jørgen "Jumbas" Christensen, Anette Bech, Lydia Jørgensen, Ninna Torp, Ronald Sommer og Oda Antonsen.

Mel.: Nordsøbølger.

Her hvor havet ruller ind mod Mulbjergs kyst
er jeg fritidsfisker det er nu min lyst.

Havet blev min skæbne
sammen med min viv.

Når jeg de to møder
bli'r jeg som et siv.

Ingen anden ting på denne jord
er så skønt som når jeg sidder her og ror.

Tænker på den støtte,
min forening gi'r.

Åh så slår mit hjerte
livet er en svir.

Ja, min fagforening den er knap så glad.
Skønt jeg har fortalt jeg bare ta'r et bad.

Ren det må man være
min samvittighed,
den generer ikke
den la'r mig i fred.

Der er mange fisk i denne båd,
til en tur på kroen bli'r der sikkert råd.
Varen er i orden,
våde sort og frisk.
Det bli'r nemt at sælge,
disse fine fisk.

Findes der så her i dette paradis,
ingen slange, jo der gør naturligvis.
Fiskerikontrollen,
han vil mit fordærv,
han kan ikke tåle,
mit lille bierhverv.

Så for pokker hvem er det som står på lur.
Se den grimme sorte karl bag Brunos skur.
Al' min fiskelykke,
åh, nu er den spildt
han sku' sat'me skydes,
for at sige det mildt.

Ud i havet hælder jeg igen min skat,
som jeg slæbte for den hele lange nat.
Forordringer og love,
besværliggør mit liv.
Det er ikke velset,
med lidt initiv.

Jørgen "Jumbas" Christensen ror sig en tur mens han synger en sang. Ronald Sommer spiller til.

En træningsaften i marts 1987

Bagest fra venstre: Bente Nielsen, Pia Madsen, Anne Mette Bundgård, Hanne Levisen, Sus Christensen, Lene Flou, Minni Jensen, Pia Jørgensen, Tina Christensen, Jonna Nørgård, Tina Henriksen og Mona Lassen.

Bagest fra venstre: Træner Jørgen Hansen, Martin Nielsen, Kim Thomsen, Hendrik W. Drent, Thomas Nielsen, Kim Christensen, Niels Christian Nielsen, Ole Christensen, Knud Erik Lassen, Jan Torp, Henrik Theil, Bernhard Antonsen og Karsten Henriksen.

Klubbens damefodboldtrænere

Peter Eriksen	1972
Orla Antonsen og Ejner Jensen	1973 - 1975
Gert Christensen	1976
Orla Antonsen	1977
Benny Kristensen	1978 - 1979
Erik Christensen	1980
Ruben Penthin og Peter Eriksen	1981
Peter Eriksen	1982
Orla Antonsen og Peter Eriksen	1983 - 1984
Oluf Simonsen	1985 - 1987

Ungdomsarbejde med MIF

Gennem en hel del år har der været et samarbejde med Mou Idrætsforening i ungdomsrækkerne. De første år bestod det kun i at junior og ynglingespillere fra Dokkedal tog til Mou og spillede fodbold, da der slet ikke var nok spillere til disse hold i Dokkedal.

I 1983 havde man det første egentlige samarbejds møde med Mou og fra 1985 har de to klubber haft kombinerede hold tilmeldt turneringerne. Disse kombinerede hold spiller så deres kampe i foreksempel Mou om foråret og Dokkedal om efteråret, eller omvendt.

Dette samarbejde fungerer godt og vil forhåbentlig også gøre det fremover.

Kombineret MIF/DIF minipigehold fra 1984.

Bagest fra venstre: Louise Hulgård, Karina Svendsen, Lotte Rasmussen, Lisa Gertsen, Susanne Nielsen, Margit Jørgensen, Mette Bjørn, Helle Marcussen, Mette Ravn, træner Bernhard Antonsen og Tanja Larsen.

3 årgange af ungdommen i »Vagten«

1949

1971

1984

Rejser - og besøg fra udlandet...

Gennem årene har "Vagten" haft en del besøg af udenlandske klubber, og har selv været udenlands flere gange.

Allerede i 1939 var et svensk fodboldhold på besøg i Dokkedal.

I 1964 var den svenske klub "Vasa" på visit hos "Vagten" og året efter var et hold fra Dokkedal på genvisit i Sverige.

I 1970 var der tysk besøg fra Duisborg og samme år var "Vagten" i Tyskland på besøg hos fodboldklubben i Caldern.

I 1971 var det så Calderns tur til at gæste Dokkedal.

Fra Calderns besøg i Dokkedal i 1971.

Året efter var "Vagten" igen en tur i Tyskland, denne gang i Paderborn.

Endelig havde "Vagten" i 1984 besøg af et pigefodboldhold fra Huntington Beach i Californien.

Ved alle besøgene har gæsterne været privat indkvarteret rundt omkring hos beboerne i Dokkedal, og det har i flere tilfælde ført til venskaber og flittig brevveksling mellem gæster og værter.

Pigerne fra Dokkedal sammen med pigerne fra Huntington Beach.

Indendørs fodbold

Sidst i halvtredserne startede indendørsfodbold, opfundet af Knud Lundberg, og Dokkedal var med fra starten.

I 1957 tilmeldte vi et hold til en turnering i Aalborg Tennishal, beliggende overfor Aalborg Stadion. Før turneringen havde vi fået lov til at træne i kroens sal. Der var jo ikke meget plads, men vi var ikke så fordringsfulde, morede os godt og gik på med krum hals. Men da vi havde trænet et par gange, var der næsten ingen vinduer tilbage i krosalen, og så var det slut med den træning.

Vi havde dog alligevel haft gavn af træningen, for vi blev puljevindere med et hold bestående af følgende spillere: Ejner Jensen, Svend Åge Pedersen, Ricard Antonsen, Poul Erik Andersen, Erling Lyngby, Hans J. Rolandsen, Niels Clausen.

Det gav blod på tanden, og op gennem tresserne havde vi altid mindst to hold tilmeldt turneringen, og næsten altid to puljevindere.

Førsteholdet spillede i mesterrækken, og var flere gange tæt på at vinde hele turneringen. Stiftstidendes "Sam" skrev et år om vores spil. "Der er fart over feltet når de blåstribede Kattegatsønner, anført af evigunge Ejner Jensen, er på banen, hurtige, pågående og uhyre skudstærke".

Et par år gik vi sammen med Egense Idrætsforening og havde så 3 hold tilmeldt turneringen.

Ved Aalborg Amts Idrætshals indvielse var vi inviteret med. Vi var blevet nr. 2 i mesterrækken og skulle spille opvisningskamp mod Holtet, der var nr. 2 i A-rækken. Vi vandt en knusende sejr på 13-1 og Egon Henriksen var den dag helt ustyrlig og scorede de tolv af målene.

Så blev Mou-hallen bygget, og der har vi siden hver vinter haft en ugentlig træningsaften.

Senere blev resultaterne, samtidig med klubbens tilbagegang i udendørs fodbold, kun så gode, men spillerne som var med de første år fortsatte med old boys fodbold.

Holdet fra Vingsted 1975.

Frank Bøgh, Ricard Antonsen, Svend Åge Pedersen, Egon Henriksen og Orla Antonsen.

I 1975 blev vi vinder af både Aalborg Amtsforenings og ØHG's turneringer og kvalificerede os dermed til landsmesterskaberne både i Vingsted og Fuglsø. Desværre skulle begge arrangementer afvikles samme week-end, men vi valgte så at tage til

Vingsted. Holdet bestod af spillerne Egon Henriksen, Orla Antonsen, Frank Bøgh, Svend Åge Pedersen og Ricard Antonsen. Ejner "Holger" Jensen var med som leder og Lyngby Jensen som gæst. Vi havde en dejlig tur, og kunne rejse hjem som ubesejrede, dog uden medaljer. Men hør nu her hvad vores første modstander, et hold fra Københavns Amt, skrev om os i deres Amtsblad.

I vores første kamp skulle vi møde et hold fra Aalborg Amt og gik på banen med optimisme, men knap var bolden givet op, før uvejret brød løs, de var her og der og alle vegne, så vi til sidst ikke vidste hvilket ben vi skulle stå på, målene raslede ind, men alting får en ende, og endelig var det da forbi, og venlige mennesker hjalp os ud af banen, og fik os anbragt på en bæk. Det er en dejlig humoristisk måde at beskrive et nederlag på.

Idag spiller holdet i grand old boys, og består af følgende spillere: Orla Antonsen, Svend Åge Pedersen, Poul Nielsen, Ricard Antonsen, Egon Henriksen og Lauritz Krogh.

I 1984-85 var holdet med til landsmesterskaber i Fuglsø hvor vi også gjorde det godt med 4 sejre i 5 kampe.

I 1985-86 deltog vi ved landsmesterskaberne i Kalundborg hvor vi vandt 3 af 4 kampe, blandt andet over de senere sølvvindere. Samme år blev holdet nordjyske mestre. Sidste vinter var der for første gang grand old boys med ved kommunemesterskaberne og her blev vi mestre med en 6-1 sejr over Storvorde.

Ricard.

Da disse nu "gamle" indendørskæmper gik over til at spille old boys gik det ikke så godt for herrerne i indefodbold.

Denne påstand mener jeg, som var en af afløserne, ikke er rigtig. Spillet udviklede sig kolossalt i takt med at de mange haller blev bygget, så der blev større konkurrence. Men vi spillede da i mange år i 1. division i Aalborg Amts turnering. Ganske vist ikke med de store resultater, men vi blev betragtet som en farlig outsider idet vi tit slog topholdene, men vi kunne ikke holde det gode spil til alle kampene, så vi tabte til de mindre gode hold.

Trods mangel på topplaceringer har vi syntes det var sjovt at spille indendørs og klubben har i alle årene haft tilmeldt 2-3 hold i turnering.

Træningen har foregået i Mou-hallen hver fredag aften og som højdepunkt er 2. juledag, hvor der, som en tradition, afholdes indendørs klubmesterskaber.

Det traditionelle klubmesterskab 2. juledag sluttet altid af med medaljeoverrækkelse. Her fremviser mestrene fra 86 stolt deres medaljer. Fra venstre: Bo Christensen, Kurt Nielsen, Tina Henriksen, Tina Christensen og Ricard Antonsen

Fra svenskerkampen i 1939

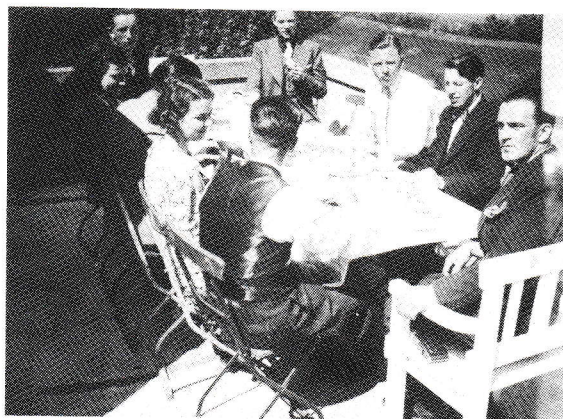
Sigurd Christensen hilser på den svenske anfører, og dommeren.

Det svenske hold.

Banen nede ved havet.

Spisning på Paviljonen.

